

REPUBLIKA

Rok XIII.

ŁÓDŹ, WTOREK, DNIA 17 MARCA 1936 R.

CENA NUMERU 15 GROSZY.

№ 76

UBÓJ RYTUALNY NIE BĘDZIE ZNIESIONY

lecz tylko ograniczony do potrzeb ludności żydowskiej

Min. Poniatowski wniesie dziś poprawkę do wniosku posłanki Prystorowej

Warszawa, 16 marca. (B) Na dzisiejszym, wtorkowym posiedzeniu sejmiku, na porządku obrad którego znajduje się projekt ustawy posłanki Prystorowej o zniesieniu uboju rytualnego, głos zabrac ma minister rolnictwa i reform rolnych p. Poniatowski, określając stanowisko rządu w tej sprawie. Min. Poniatowski opowiedzieć się ma w imieniu rządu za wniesieniem poprawki do projektu posłanki Prystorowej w tym duchu,

aby ubój rytualny nie zniesiono całkowicie, a tylko ograniczyć go do potrzeb ludności żydowskiej. Dzisiejsze oświadczenie min. Poniatowskiego w sejmie budzi ogólne zainteresowanie w sferach parlamentarnych, ponieważ jest to pierwsze oświadczenie rządu w tej sprawie. Jak wiadomo bowiem, w czasie obrad na komisji sejmowej nad tą sprawą, rząd nie zajmował żadnego stanowiska.

ABY UBÓJU RYTUALNEGO NIE ZNIESIŁO CAŁKOWICIE, A TYLKO OGRANICZYĆ GO DO POTRZEB LUDNOŚCI ŻYDOWSKIEJ.

Dzisiejsze oświadczenie min. Poniatowskiego w sejmie budzi ogólne zainteresowanie w sferach parlamentarnych, ponieważ jest to pierwsze oświadczenie rządu w tej sprawie. Jak wiadomo bowiem, w czasie obrad na komisji sejmowej nad tą sprawą, rząd nie zajmował żadnego stanowiska.

Francja stawia sprawę na ostrzu bagnetu i żąda stanowczo sankcji przeciwko Niemcom.—Rozłam pomiędzy Francją i Anglią

Londyn, 16 marca. Konferencje są w impasie. Coś się roztacza za kulisami, ale tajemnice dyplomatyczne nie są ujawniane w Londynie tak łatwo, jak w Genewie. Francuzi pocieszają się, jak zwykle, łowcipem.

Oto dwie rozmowy z min. Flandin: — Czy pan minister skłonny jest do podpisania nowego paktu na miejsce lokarnieńskiego?

— POCO? — odpowiada minister. — Zna pan ten kawał z wierzycielem? Zna pan, to panu opowiem: Przychodzi wierzyciel do dłużnika i prezentuje mu weksel. Dłużnik, zamiast płacić, wyrwa weksel i drze w drobne kawałki... Wierzyciel łapie się za głowę, a dłużnik spokojnie powiada: „Niech się pan nie martwi — ja panu dam taki sam drugi weksel!... Nie, panie, Francja takiego drugiego weksla nie przyjmie...”

— Ale przecież Anglicy chcą uzyskać nową formułę pogodzenia. Gdyby Francja uznała akt wkroczenia wojsk niemieckich do strefy zdemilitaryzowanej za akt wyłącznie symboliczny...

— No, to opowiem panu drugi kawał: Maż zastaje żonę w sypialni z amantem. Obie są w keszulach. Amant chce załatwić sprawę „polubownie” i powiada: „Panie kochanie, ta okupacja była tylko symboliczna”. Zrozumiał pan?...

Oto jak wygląda sytuacja: „Le Petit Journal” charakteryzuje w swoich tezach stanowisko czterech państw, najbardziej interesujących obecnie opinię francuską:

1. Francja: 1) nie będzie pertraktowała z Niemcami, dopóki nie ewakuują oni Nadrenji, 2) gdyby status quo ante nie został przywrócony, Francja domagać się będzie następujących gwarancji: a) utrzymania gwarancji brytyjskiej i włoskiej dla granicy reńskiej, b) zorganizowania bezpieczeństwa zbiorowego, 3) Flandrii opuści konferencję londyńską, jeśli Francja nie otrzyma zadośćuczynienia, w następstwie

FRANCJA OPUŚCIŁABY LIGĘ NARODÓW.

2. Belgia proponuje: 1) ograniczenie sił zbrojnych niemieckich w Nadrenji i zakaz budowania tam przez Niemców fortyfikacji, 2) bezpośrednie i natychmiastowe wdrożenie rokowań z Niemcami, 3) zaniechanie w tych warunkach sankcji.

3. Polska: 1) nie jest zainteresowana w traktacie lokarnieńskim, 2) nie widzi potrzeby zastosowania sankcji, 3) jeśli

francusko-polski zacznie bezzwłocznie działać.

4. Anglia: 1) uważa, że NIE MOŻE BYĆ NAWET MOWY O ZASTOSOWANIU SANKCYJ, Francja zostanie zaatakowana, sojusz ponieważ art. 16 paktu Ligi nie ma tu zastosowania i ponieważ rezolucja z 17-go kwietnia 1935 r. jest nielegalna. 2) pragnie uzyskać jakikolwiek gest pojednawczy ze strony Rzeszy, 3) pragnie zdecydowanie skłonić Niemcy do przybycia do Londynu, ażeby zebranie to mogło stać się preludjum do powrotu Niemiec

Min. Beck u króla Edwarda VIII Audjencja odbędzie się w dniu dzisiejszym

Londyn, 16 marca. (Pat) — Jutro popołudniu minister Beck przyjęty będzie na prywatnej audjencji przez króla Edwarda VIII w Buckingham Palace.

Londyn, 16 marca. (Pat) — Minister Beck odbył dziś przed posiedzeniem Rady Ligi, rozmowę z premierem belgijskim van Zeelandem.

Odpowiedź Ligi na żądania Hitlera Rada Ligi nie może dać żadnych zapewnień, iż propozycje Niemiec będą uwzględnione

Londyn, 16 marca. (PAT) O godz. 15-ej m. 30 rozpoczęło się prywatne posiedzenie rady Ligi Narodów, na którym po załatwieniu koniecznych formalności postanowiono kontynuować obrady na posiedzeniu tajnym.

Tajne posiedzenie rady trwało półtorej godziny i zakończyło się zaaprobowaniem rezolucji, która głosi: 1) że Niemcy zostaną poinformowane, iż mogą uczestniczyć w obradach Ligi Narodów na tej samej stopie, co inni sygnatariusze traktatu lokarnieńskiego, to znaczy bez prawa głosowania, 2) co się tyczy propozycji niemieckich, to kwestie te należą do sygnatariuszy układów lokarnieńskich, a nie do rady Ligi Narodów.

Londyn, 16 marca. (PAT) O godzinie 20 m. 25 rozpoczęło się publiczne posiedzenie rady Ligi Narodów. Na wstępie zabrał głos minister Flandin, oświadczając co następuje:

Na poprzednim naszym posiedzeniu miałem sposobność przedstawić powody, dla których delegacja francuska i rząd francuski domagały się, by rada Ligi Narodów stwierdziła, że ze strony Niemiec nastąpiło naruszenie traktatu lokarnieńskiego i art. 43 traktatu wersalskiego. W chwili obecnej nie zamierzam uzupełniać swych wywodów.

W imieniu rządów francuskiego i belgijskiego (ten ostatni upoważnił mnie do przemawiania w jego imieniu) mam zaszczyt przedstawić Radzie Ligi wspólną rezolucję treści następującej:

„Rada Ligi Narodów na wniosek, złożony przez Belgię i Francję w dniu 8 marca, stwierdza, że rząd niemiecki dopuścił się naruszenia art. 43 traktatu wersalskiego, dając rozkaz wkroczenia i obsadzając siłami zbrojnymi w dniu 7 marca strefę zdemilitaryzowaną, wymienioną w art. 42 i następnych powołanego traktatu, oraz w traktacie lokarnieńskim i wzywa sekretarza generalnego, w wykonaniu art. 4 par. 2 do niezwłocznego poinformowania mocarstw-sygnatariuszy traktatu lokarnieńskiego o powyższej przez radę Ligi decyzji.

Następnie przewodniczący rady Ligi Bruce oświadcza, iż nie jest za natychmiastowym przystąpieniem do zbadania rezolucji, przedstawionej w imieniu rządów francuskiego i belgijskiego ani za kontynuowaniem dyskusji, wszczętej w sobotę, natomiast proponuje odroczenie obrad, uważając, że decyzja taka jest szczególnie wskazana z uwagi na dyskusję, jaka miała miejsce dziś popołudniu na prywatnym posiedzeniu rady. Na posiedzeniu tem zajmowano się od-

powiedzią rządu niemieckiego na zaproszenie, wystosowane przez sekretarza generalnego w myśl wskazówek rady Ligi w dniu 14 marca. Bruce przypomina, że zgodnie z instrukcjami rady sekretarz generalny wysłał dziś popołudniu nową depeszę do rządu niemieckiego. Depesza ta brzmi:

Mam zaszczyt zakomunikować waszej Ekszelencji tekst odpowiedzi Rady Ligi Narodów na depeszę W. E. z dnia 15 marca. Niemcy mogą wziąć udział w rozważaniu przez Radę Ligi wniosków rządów Belgii i Francji na tych samych warunkach, co inne państwa gwarantujące, których położenie według traktatu jest identyczne z położeniem Niemiec, to znaczy z pełnym prawem do udziału w dyskusji, ale bez prawa udziału w tych głosowaniach, w których, według paktu Ligi, wymagana jest jednomyślność. Co się tyczy drugiego zagadnienia, t. j. przedłożenia Lidze Narodów propozycji rządu Rzeszy Niemieckiej, Rada nie może dać zapewnień, które rząd niemiecki pragnąłby otrzymać. Po odczytaniu tekstu tej depeszy przewodniczący obrady o godz. 19 m. 45 zamknął, wyznaczając następne posiedzenie na jutro na godz. 15 m. 30.

Rzym, 16 marca.

(PAT) Odpowiedź kanclerza Hitlera na zaproszenie rady Ligi Narodów nie wywołała żadnej reakcji ze strony włoskich sfer oficjalnych. Natomiast koła półrządowe są zdania, że pierwszy warunek kanclerza Hitlera, a mianowicie żądanie równouprawnienia Niemiec — jest uzasadniony i nie powinien budzić dziwienia. Co się tyczy drugiego warunku, przewidującego natychmiastowe nawiązanie rokowań na podstawie propozycji rządu niemieckiego, koła półrządowe zajmują stanowisko, nacechowane ścisłą rezerwą, podkreślając przytem, że stanowisko Rzeszy w tej sprawie zdaje się być całkowicie sprzeczne ze stanowiskiem Francji i Belgii.

Powódź na Kresach wskutek wylewu Dżisny.—Kilka miasteczek pod wodą

Głębokie, 16 marca.

(PAT) Poziom wody na rzece Dżisny w okolicach Dżisny wynosił 16 b. m. o godz. 18-ej — 8.32 cm. ponad stan normalny. Utworzył się zator długości 3 i pół km. koło wyspy króla Stefana Batorego (wyspa ta leży na środku Dżisny, naprzeciw ujścia Dżisienki) w kierunku wsi Dorozkowice. Grubość zatoru wyn. 3 m. Dojazd do domów przy ul. Połockiej i ul. Dąbrowskiego odbywa się zapomocą łódek. Ewakuowano ludność z miejscowości Mazuryna, Poddżwinie, Atraszkowa, Łaki oraz w Dżisnie z ulic Połockiej i Dąbrowskiego.

W akcji ratunkowej biorą udział oddziały K.O.P.-u z Podswiła oraz straży ogniowej i Związku Strzeleckiego.

Dżwina w okolicy Dżisny stoi. Na noc spodziewana jest zwyżka wody o około 3 cm. na godzinę. Na dolnym odcinku krę lodową na Dżwinie skruszyły wody rzeki Dryssy. Ruszenie lodów na

Dżwinie w okolicy Dżisny możliwe jest Dżisienki, która znalazła ujście na półpod naciskiem wód Dżisienki, lecz zator nocnej stronie wyspy Batorego, zalewa na Dżwinie uniemożliwił odpływ wód łac wspomniane już miejscowości.

Wystawa urn z kopca Marszałka otwarta zostanie w Krakowie

Kraków, 16 marca.

(PAT) W dniu 19 marca r. b. o godzinie 12-ej w południe w budynku Władysława Ratuszowej w Rynku Głównym w Krakowie nastąpi uroczyste otwarcie wystawy urn z kopca Marszałka Piłsudskiego na Sowlińcu, urządzonej staraniem wydziału wykonawczego komitetu budowy kopca Józefa Piłsudskiego.

Dotychczas złożono na budującym się kopcu ponad 2300 urn, puszek i wreczków, zawierających ziemię z różnych miejscowości Polski, oraz ze wszystkich części świata.

Wystawa obejmie przede wszystkim urny najbardziej wartościowe pod względem historycznym i artystycznym.

Urn te oddane zostaną potem do muzeum kopca. Natomiast puszek i wreczków, nie mieszczących się na wystawie, w odpowiednim czasie będą zakopane w kopcu.

Na wystawie znajdzie również pomieszczenie szeregu dokumentów, stwierdzających akt złożenia ziemi na kopcu.

W miarę napływu dalszych urn, wystawę wzbogacą będą nowe eksponaty. Specjalna dekoracja wnętrza, zaprojektowana przez inż. arch. Wierzbowskiego, oraz zastosowanie odpowiednich efektów świetlnych podkreślą ciekawą różnorodność stylów, artystyczne wykonanie urn jak również ich charakter regionalny.

Wskrzeszenie zmarłego przy pomocy sztucznego serca

Moskwa, 16 marca.

Z Tyflisu donoszą o trzecim już skolei wypadku wskrzeszenia w Rosji sowieckiej zmarłego człowieka. Tym razem udało się powołać do życia robotnika elektrowni w Tyflisie. Podczas naprawy przewodów wysokiego napięcia robotnik został śmiertelnie porażony prądem. Przywołany lekarz stwierdził jego śmierć, serce bowiem już nie biło.

Robotnika przewieziono do szpitala, gdzie kilku innych lekarzy ustaliło z całą pewnością, że robotnik jest już nieżywy. Wówczas zajął się nim jeden

z uczniów moskiewskiego uczonoego Smirnowa. Zarządził on bezpośrednią elektryzację serca, a jednocześnie przy pomocy sztucznego serca pobudził obieg krwi. Po upływie 15 minut krew zaczęła prawie normalnie krążyć. Po pół godziny chory otworzył oczy. Sztuczne serce, oczywiście usunięto.

Zdaniem lekarzy operacja udała się doskonale i zmarły chwycił do roboty, czuje się dobrze. Gdy pytano go o wrażenia podczas śmierci i wskrzeszenia robotnik odparł, że nic nie wie, co się z nim przez cały czas działo.

Radioamator pograżył miasta w ciemnościach

Antena, zawieszona nad stacją elektryczną, spowodowała wyłączenie prądu

Bielsko, 16 marca.

W całej okolicy Cieszyńska, Ustronia i Wisły zgłaszały nagle światło elektryczne. Prąd był przerywany prawie do południa od godziny 3-ej rano.

W poszukiwaniu przyczyny defektu prac. Elekrowni dokonali ciekaw. odkrycia. W Ustroniu ponad stacją transformatorową, do której jest doprowadzony prąd o napięciu 15.000 wolt, przeciągnął jakiś radioamator antenę odbiorczą, ukrywając ją pomiędzy drzewami. Antenę

przywiązano z obu stron stacji do drzewa. — Owe nocy silny wiatr zerwał antenę i zrzucił ją na przewody, powodując zwarcie i uziemienie, a temsamem automatyczne wyłączenie sieci okręgowej.

Podobny wypadek zdarzył się przed kilku laty w Bielsku i pociągnął za sobą dwie ofiary życia ludzkiego. Z powyższego wynika, że zawieszenie anteny nad przewodami jest bardzo niebezpieczne i może spowodować nieszczęście.

Teatr Rozmaitości

tel. 112-25.

4-ty i ostatni tydzień

Dziś i codziennie o godz. 9-ej wiecz.

„JOSIE KALB” z Morisem Szwarcem

KRÓL ŻEBRAKÓW
PARADA MIŁOŚCI
MONTE CARLO
WESOŁA WDÓWKA

ORAZ NAJNOWSZY FILM

KAPRYSNA MARJETTA

TO SUKCESY

Jeanette MacDonald

wkrótce GRAND KINO

Polacy w Niemczech nie biorą udziału w wyborach

Berlin, 16 marca.

Związek Polaków w Niemczech uznał, że udział w wyborach dnia 29 b. m. grupy narodowej polskiej jest bezcelowy.

Decyzja ta nastąpiła wskutek wyjaśnienia ministerstwa spraw wewnętrznych Rzeszy, że nie może być mowy, aby przy nadchodzących wyborach, mogła być postawiona jakakolwiek inna kandydatura, niż ta, jakie figurują na liście jedynej legalnej w Niemczech partii narodowo-socjalistycznej.

Organizacje komunistyczne w Rumunii zostaną rozwiązane

Bukareszt, 16 marca.

(PAT) Naskutek wypadków zaszłych w dniach ostatnich i rewelacji poczynionych w izbie deputowanych przez posła narodowo-chrześcijańskiego Gogę, na temat działalności organizacji komunistycznych i lig antyfaszystowskich, rząd postanowił organizacje te rozwiązać. Ogłoszenie tego rozporządzenia, którego wykonanie z racji istniejącego stanu wojennego powierzone zostanie władzom wojskowym, nastąpi za parę dni.

Pogrzeb admirała Beatty

London, 16 marca.

(PAT) Pogrzeb admirała Beatty odbył się dziś w katedrze św. Pawła. Admirał został pochowany koło admirała Jellicoe oraz w pobliżu grobowca Nelsona. Króla reprezentowali książę Jorku i Kentu. Trumnę przykryto admirałem sztabierem z czasów b. w. j. w. W pogrzebie wzięli udział liczni przedstawiciele korpusu dyplomatycznego i reprezentanci zagranicznych sił zbrojnych morskich.

Katastrofa samolotu pasażerskiego w Karyntji

Wiedeń, 16 marca.

(PAT) Wskutek silnej burzy śnieżnej spadł w górach Karyntji samolot, połączający z Wiednia do Rzymu. Jeden z podróżnych, obywatel włoski, jest ranny. Ponieważ radio samolotu nie było uszkodzone, udało się zawiadomić lotnisko w Kleagenfurcie (Celowcu), skąd wysłano ekspedycję ratunkową.

Robotnicy polscy jadą na Łotwę

Brasław, 16 marca.

(PAT) W dniu 14 b. m. odjechał pierwszy transport robotników rolnych do Łotwy. Transport składał się z 640 osób, w tem 459 kobiet i 181 mężczyzn.

Następne transporty odejdą z Brasławia w dniu 22 i 25 marca.

Trzęsienie ziemi w Wirtembergii

Stuttgart, 16 marca.

(Pat) — Dziś zrana w Wirtembergii, odczuć dość silne wstrząsy podziemne. Mieszkańcy wielu miejscowości opuścili swe siedziby.

Pięciu turystów poniosło śmierć

Bukareszt, 16 marca.

(PAT) W pobliżu Sinaju lawina zaskoczyła 9 turystów. 4 zdołano uratować.

Zwłoki 5-u pozostałych wydobyto po kilkunastogodzinnych poszukiwaniach.

Zdarzenia i ludzie

Wampir ateński

zbrodniarz, który mordował małe dzieci

Ateny, w marcu.

W kilka tygodni po zlikwidowaniu okropnych zbrodni, popełnionych w Niemczech przez mordercę chłopców — Seefeldta, policja ateńska złapała niebezpiecznego zbrodniarza, kowala Damjanosa Mayromatis, który napędzał przerażeniem serca wszystkich matek małych dzieci. Dotychczas przyznał się Mayromatis do zamordowania siedmiu małych chłopców i dziewczynek poniżej trzech lat, można jednak przyjąć liczbę jego ofiar w najmniej w wysokości podwójnej. Przez długie miesiące jego „działalność” nie została prawie zupełnie zauważona. Tu i owdzie znikały wprawdzie dzieci, bawiące się na ulicy lub na krawcach miasta. W większości wypadków były to jednak dzieci rodzin, które z różnych przyczyn nie chciały mieć do czynienia z policją; dlatego też nie było zgłoszeń o ich zaginięciu. Wypadki mnożyły się, jedna z gazet umieściła małe ogłoszenie w tej sprawie i wreszcie małżeństwa zameldowały policji o zniknięciu dzieci. Wdrożono dochodzenie policyjne, które nie dało jednak żadnego wyniku. Przy trzecim ujawnionym wypadku zaginięcia dziecka powiadomiono o całej sprawie

ministra spraw wewnętrznych. Dzieci zniknęły bez śladu.

Robotnik Uraklides, zatrudniony w fabryce betonu, wróciwszy któregoś wieczora do domu, zastał tam niezwykle wzburzenie. Żona była nieprzytomna z przerażenia, a sąsiedzi opowiedzieli mu, że mała jego córeczka, Photinula, która wraz z innymi dziećmi bawiła się na podwórzu, nie powróciła do domu. Uraklides natychmiast udał się do policji, zaalarmował urzędników i całą dzielnicę. Powstało zamieszanie. O godz. 11 wieczorem do komisariatu policyjnego zameldowała się pewna mała dziewczynka, która oświadczyła, że bawiła się po południu razem z Photinulą. Nagle zjawił się koło nich jakiś obcy mężczyzna, który dawał Photinuli cukierki i czekoladę, poczem obydwójce zniknęli w kierunku lasu.

Nareszcie znaleziono więc jakiś ślad: las. O północy 22 policjantów wyruszyło na poszukiwanie dziecka. Prowadzili ze sobą kilka psów i przeszukali cały las. Dopiero po godzinie psy zaczęły wściekle ujać i zaciągnęły policjantów do jakiegoś drzewa. Lecz i tutaj nie było śladu dziecka. A może zwłoki nieszczę-

śliwej dziewczynki zostały już pogrzebane? Ziemia była zupełnie gładka — psy jednak nie przestawały szczekać, podnosząc przytem głowy do góry. Urzędnicy skierowali swoje lampki kieszonkowe ku wierzbokowi drzewa i zobaczyli tam wstrząsający obraz: na gałęzi siedział człowiek o zwierzęcej wykładzie. Twarz jego była całkiem zamazana krwią. Jedną ręką trzymał się drzewa, drugą zaś przyciskał do siebie ciało małej dziewczynki, również pokrytej krwią. Photinula została więc odnaleziona.

Sprawca jednak siedział na drzewie. Na wszelkie wezwania policjantów, by się poddał, odpowiadał najordynarniejszymi słowami. Wreszcie jeden z urzędników wdrapał się na drzewo i za nogę ściągnął sprawcę na ziemię, podczas gdy inny z dołu trzymał skierowany na zbrodniarza rewolwer. Ciało dziewczynki wypadło z ramion potwora i zostało pochwycone przez jednego z policjantów.

Dziecko żyło jeszcze, miało jednak pogryzioną szyję, poszarpane ramiona i zaniem przyniesiono je do lekarza, — zmarło. Sprawca bronil się, rzucał się na policjantów jak dzikie zwierzę, został jednak wreszcie pokonany zapomocą psów. Zaprowadzono go do komisariatu, lecz wiadomość, że przyłapano zbrodniarza, rozniosła się już wcześniej po całej okolicy. Ze wszystkich stron zbiegali się ludzie i policjanci z bronią

w ręku musieli ich odganiać. Wkrótce udało się ustalić tożsamość zbrodniarza: był to kowal Damjanos Mayromatis, który już w roku 1932 został zaareztowany za bestjałskie zabójstwo swego własnego bratanka. Okazało się jednak, że jest on chory umysłowo i oddano go do domu obłąkanych. W roku 1934 wypuszczono go stamtąd jako „wyleczonego i nieszkodliwego”. Tego samego dnia, jak sam się przyznaje, zwałił on kawałkiem czekolady małą dziewczynkę do lasu i zabił ją.

Szczegóły jego okropnych czynów, które powtarzały się potem w odstępiech miesięcy, a nawet tygodni, są fantastyczne: wystarczy nadmienić, że Damjanos Mayromatis wypijał wprzód krew swoich ofiar, poczem je dosłownie pożerał — tak że pozostawało tylko kilka kości, które zagrzebywał w ziemię, i odzież, którą potwór palił.

Mayromatis raczej robi wrażenie zwierzęcia, niż człowieka. Ma on bardzo wystające kości policzkowe, głęboko obsadzone skońce oczu, olbrzymia dolną szczękę i bardzo marne owłosienie. Lekarze stwierdzili, że zwierzę — Damjanos Mayromatis — nie jest odpowiedzialne za swoje czyny. Sąd będzie musiał przyłączyć się do tego poglądu, żeby potwór nigdy już nie znalazł się na wolności.

Kancelarz Austrii i premier Węgier jadą do Rzymu celem odbycia narady z Mussolinim

Rzym, 16 marca. (PAT) Agencja Stefani donosi: „Dnia 20 b. m. przybędą do Rzymu kanclerz austriacki Schuschnigg i premier węgierski Gömbös dla odbycia rozmowy z Mussolinim. Konferencja ta umocni pakt rzymski, z którym treść jej będzie bezpośrednio związana. Konferencja ta jest zupełnie niezależna od wyjazdów w Londynie, Berlinie, a jeżeli od-

bywa się w chwili tak doniosłej dla położenia międzynarodowego, to jest to jedynie zwykły przypadek“.

Rzym, 16 marca.

(PAT) Narady austriacko-włosko-węgierskie, które miały się odbyć w Rzymie, w czasie od 18 do 20 marca, opóźnione będą o 3 dni. Delegacje austriacka i węgierska przybędą do Rzymu 20 marca.

Wojna nie może być jedynym środkiem polityki

Organ Watykanu wzywa do przywrócenia zaufania

Rzym, 16 marca. (Pat) — „Osservatore Romano“ omawia obecną sytuację międzynarodową po wypowiedzeniu Locarna przez kanclerza Rzeszy. Po stwierdzeniu, że państwa lokarnejskie uznały pogwałcenie Locarna przez Rzeszę, gazeta pisze: najważniejszą sprawą w chwili obecnej jest przywrócenie w stosunkach międzynarodowych zaufania, bez którego najlepsze układy i trybunały okazać się mogą zawodne. Należy usunąć przeświadczenie,

że wobec kruchości traktatów, jedynym środkiem polityki jest wojna, do której należy przygotowywać się jako do nieuniknionej konieczności. Przywrócenie zaufania jest tembardziej konieczne, że Europa, a nawet świat cały, stoją w obliczu szerzenia się doktryny komunistycznej, która naskutek materialistycznego pojmowania życia przy upadku zasad moralnych i łamaniu zobowiązań solidarności, opartych na zaufaniu, może zyskać zwolenników.

Adwokat zabił dwie osoby w sądzie, a następnie popełnił samobójstwo

Sztokholm, 16 marca.

(PAT) W miejscowości Nyköping, położonej w pobliżu Sztokholmu, doszło w miejscowym sądzie do krwawego zajścia. Jeden z adwokatów, któremu odmówiono prawa występowania w sądzie, wtargnął na salę sądową i dał z trzymanych w obu rękach rewolwerów

12 strzałów w kierunku członków trybunału.

Prokurator i przesłuchiwany jako świadek robotnik, zostali zabici na miejscu, kilku członków trybunału odniosło rany. Adwokat po oddaniu strzałów popełnił samobójstwo.

Start balonu „Polonia” do stratosfery ma nastąpić w dniu dzisiejszym

Warszawa, 16 marca.

Jutro, najdalej pojutrze, odbędzie się start balonu wolnego „Polonia”, pojemności 2200 m. do lotu naukowego do stratosfery. Balon ten wystartuje z Jambonny i będzie pilotowany przez kpt. Burzyńskiego. Jako pasażer poleci asystent Uniwersytetu, znany fizyk, dr. Markiewicz-Jodko.

Lot odbywać się będzie w koszu otwartym, pasażerowie zaś zaopatrzeni będą w maski tlenowe. Prawdopodobnie balon nie wzleci powyżej 12.000 m., ponieważ wysokość ta jest wystarczającą dla tych badań naukowych, jakie mają być przeprowadzone. Będzie to kolejny drugi polski lot do granic stratosfery. Poprzednio osiągnięto wysokość około 10.000 metrów.

Odezwa Hitlera do armji Pierwsza rocznica przywrócenia powszechnego obowiązku służby wojskowej w Niemczech

Berlin, 16 marca.

(PAT) We wszystkich garnizonach niemieckich obchodzą dziś pierwszą rocznicę przywrócenia powszechnego obowiązku służby wojskowej. Wszystkie budynki udekorowano flagami wojennymi. W garnizonach odebrano dziś zrana uroczystą pobudkę.

Kancelarz Hitler wydał następującą odezwę do wojska:

„W dzisiejszą pierwszą rocznicę odrodzenia niemieckiej siły zbrojnej nadaję armji nowe chorągwie pułkowe. Pełnemu chwalei rozwojowi dawnej armji poświęciły kres wydarzenia 1918 r. Bojowy, na przestrzeni stuleci wypróbowany duch żołnierski, może być w oczach narodu niedoli przytłumiony — ale nigdy nie może zostać zwyciężony. Nowe chorągwie niechaj będą tego symbolem“.

Wznowienie wykładow na pol technice warszawskiej

Warszawa, 16 marca.

(PAT) Dziś zostały wznowione wykłady na politechnice warszawskiej i w Wyższej Szkole Handlowej. Jutro rozpoczynają się wykłady w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego.

Na uniwersytecie warszawskim wykłady nie rozpoczęły się spowodu przydadającej od dnia 20 b. m. przerwy trymestralnej.

Radosna
wieść!

Żarówki	Dawne ceny	Nowe ceny	Zniżka ca %
do 25 dm	Zł. 1.40	Zł. 1.25	10%
40	1.76	1.60	10%
65	2.86	2.34	18%
100	4.10	3.33	19%
125	5.50	4.50	19%
150	6.30	5.18	18%
150 watt	8.50	6.93	18%
200	10.45	8.08	22%
300	16.40	12.75	22%
500	21.85	17.—	22%

POLSKIE ZAKŁADY
PHILIPS

Zniżka cen żarówek ponad 500 Watt wynosi 18,5%.

Ceny żarówek Argenta (mlecznych) zostały również znacznie obniżone.

Hitler ciągle mówi o pokoju, ale wojsk z Nadrenji wycofać nie chce

Berlin, 16 marca.

(PAT) Kancelarz Hitler wygłosił dziś we Frankfurcie n/Menu mowę polityczną, którą cechowała wielka namietność.

Szczególnie namietny charakter miały tym razem ataki i polemiki, skierowane przeciw czynnikom zagranicznym, oskarżającym kanclerza o złamanie postanowień paktu lokarnejskiego.

Naród niemiecki — mówił kanclerz — gorąco życzy sobie, aby mógł korzystać z pokoju i owoców swej pracy. Nie ścierp on jednak, aby ktoś z zewnątrz rościł sobie pretensje do decydowania o życiu wewnętrznym Niemiec oraz narzucał mu swą wolę. Narodziła się dłużej, niż kiepskie traktaty, a życie ich przekracza ramy nierozumnego zarządzeń i wynuszeń.

Z niezwykłą pasją kanclerz zwrócił

się do zebranych ze słowami: „Czy godzi się stawiać 68-milionowy naród poza nawias społeczności prawnej wszystkich innych narodów? Chcemy współpracować ze światem na podstawie szczerzego porozumienia i pragniemy pójść w niepamięć całą przeszłość. Bylbym w każdej chwili gotów zawrzeć z rządem francuskim umowę. Zwracam się do obu narodów: Ty, narodzie niemiecki, czy życzysz sobie, aby topór wojenny został ostatecznie w stosunkach między Niemcami a Francją porzucony i aby zapanował pokój? (tłum gorąco akłamuje słowa kanclerza). Tak samo należałoby zapytać naród francuski, a przekonany jestem, iż i on pragnie gorąco pokoju. Niemcy z nikim nie zawarli sojuszu wojskowego — ciągnął kanclerz — nie przywiązują one żadnego znaczenia do sojuszy wojskowych,

gdyż sojusze te obarczają tylko ludzkość, nie dając się ogarnąć zobowiązaniami. Nie możemy przeszkodzić Francji, aby zawierała tego rodzaju sojusze, dodał Hitler, ale jeżeli idzie ona tą drogą, to my gorąco ubolewamy nad tem.

Francja jednak anuluje temsamem pakt lokarnejski, a Niemcy znowu podnoszą swoje słuszne roszczenia do odzyskania suwerenności na obszarach własnego kraju. Niemcy nigdy nie odstąpią od tego. Kanclerz zapewnił, że postąpił tak, jak musiał postąpić jako człowiek honoru. Gdyby nie uczynił tego, nie mógłby dziś stanąć przed narodem niemieckim. Wkońcu Hitler z naciskiem podkreślił znaczenie swej propozycji o 25-letnich paktach nieagresji, wzywając zebranych do opowiedzenia się w dniu 29 marca jednomyślnie za jego polityką.

Wielki proces polityczny w Wiedniu 30 socjalistów na ławie oskarżonych pod zarzutem przygotowania zamachu stanu

Wiedeń, 16 marca.

(Pat) — W dniu dzisiejszym rozpo-

czyną się w Wiedniu największy w czasy powojenne proces o zdradę sta-

Robotnicy polscy we Francji korzystać będą z ubezpieczeń społecznych

Paryż, 16 marca

(PAT) Rozmowy, prowadzone przez radcę do spraw emigracyjnych przy ambasadzie R. P. w Paryżu p. Karę oraz delegata ministerstwa opieki społecznej radcę dr. Fischlowitza z zainteresowanymi ministerstwami francuskimi oraz instytucjami ubezpieczeń społecznych w sprawie zastosowania do robotników polskich we Francji całokształtu postanowień ustawodaw-

stwa francuskiego z zakresu ubezpieczeń społecznych, zostały zakończone.

W wyniku tych rozmów radca dr. Fischlowitz oraz p. Bernart, generalny dyrektor ubezpieczeń społecznych we francuskim ministerstwie pracy, podpisali 14 b. m. protokół międzyresortowy, którego zawarcie umożliwia wyko-

nu. Na ławie oskarżonych zasiada 30 socjalistów, którzy usiłowali wznowić działalność rozwiązanych organizacji partyjnych oraz przygotowali jak twierdzi akt oskarżenia, zamach stanu, mający na celu obalenie obecnego rządu i wprowadzenie dyktatury proletariatu. Głównymi oskarżonymi są: b. redaktor wiedeńskiej „Arbeitzeitung“, Karol Hans Sailer i działaczka socjalistyczna Marja Embart. Pozostali oskarżeni rekrutują się z pomiędzy adwokatów, literatów, b. sekretarzy partyjnych, studentów i robotników. Wielu uczestników spisku zbiegło zagranicę.

Wyścig zbrojeń

Prasa zagraniczna w alarmujących artykułach opisuje coraz groźniejsze dla pokoju przerosty zbrojeń. Olbrzymi wzrost zatrudnienia w przemyśle wojennym, praca na dwie, a nawet w niektórych fabrykach na trzy zmiany i rosnące wciąż pozycje w budżetach na wydatki wojenne, przekonują największego nawet optymistę, wierzącego w trwałość pokoju, o tem, jak złudne i nierealne są jego poglądy. Naogół wszelkie opisy i wiadomości obejmują sytuację w przemyśle dostarczającym swe wyroby wojsku, jak samoloty, broń, czołgi i t. p. mało natomiast wiadomości przenika do prasy o przemyśle chemicznym. **Przemysł ten ma niezmiennie doniosłe znaczenie dla wojska.** Coprawda wszystkie państwa położyły swe podpisy pod zapewnieniem, że na przyszłość zarówno gazy jak i inne rodzaje broni chemicznej nie będą używane w działaniach wojennych. Jednak w dzisiejszych czasach, jak niejednokrotnie można było stwierdzić, wartość wszelkich układów jest bardzo problematyczna.

Wytwórczość przemysłu chemicznego w stosunku do lat najlepszej koniunktury, wzrosła bardzo poważnie, przy zmniejszonej jednocześnie zdolności nabywczej przeciętnego obywatela. Jasne więc, że **gorączkowa praca zakładów chemicznych** nastawiona jest przede wszystkim na zamówienia państwowe, a ściślej biorąc wojskowe. Do niedawna jeszcze przemysł chemiczny we Włoszech np. był dosłownie w powijakach i kraj ten niemal całkowicie był uzależniony od zagranicy. Dziś obraz ten gruntownie się zmienił. Włochy stały się samowystarczalne dzięki nowopowstałemu, szeroko rozbudowanemu przemysłowi chemicznemu. Jeszcze jaskrawiej ten fakt występuje w Japonii. Udział kapitałów w japońskim przemyśle chemicznym wynosił w roku 1930 — 17,6 milijn. yen, a już w 1933 r. wzrósł do 171,3 milijn. yen. Obecna wartość zainwestowanego kapitału jest jeszcze większa.

Jednym z najważniejszych produktów, mających bardzo szerokie zastosowanie jest chlor. Na pierwszym miejscu wśród światowej produkcji chloru stoją Stany Zjednoczone. Posiadają one 72 zakłady wytwarzające chlor w ilości 305.000 ton rocznie. Drugie miejsce zajmują Niemcy, 28 zakładów z roczną produkcją 56.600 tonn. W dalszej kolejności następuje Anglia — 10 zakładów i 55.000 tonn, Japonia 15 fabryk, wytwórczość 25.000 tonn. Produkcja chloru opiera się przeważnie na elektrolitycznej metodzie otrzymywania gazu z chlorku sodu.

Drugim podstawowym surowcem jest siarka. I tu znowu Stanom Zjednoczonym przypada pierwszeństwo, gdyż na 2.03 milionów tonn rocznie wydobyci siarki, przypada na U. S. A. 1.44 milionów tonn, a więc około 80 proc. ogólnej produkcji. Drugie miejsce przypada Włochom, a trzecie Japonii. W roku 1932 wydobyto w Stanach Zjednoczonych ogółem 860 tys. tonn siarki, w 1934 roku — 1.415 tys. tonn, a w 1935 roku około 1.44 tys. tonn. Obok chloru w produkcji gazów bojowych podstawowym produktem jest arsenik. Niemal wszystkie najstraszniejsze gazy, znane z czasów Wielkiej Wojny, zawierały w sobie związki arsenu. W tej produkcji na czoło wysuwa się Francja przed Niemcami, Szwecją i Rosją. W produkcji związków cyanowych, azotowych i innych, wszędzie uderza olbrzymi wzrost wytwórczości, wskazujący na doniosły fakt, że wojna gazowa jest w dalszym ciągu najaktualniejszym zagadnieniem.

St. P.

Czy Roosevelt będzie kandydować?

Nowy Jork, 16 marca.

Wobec ostrej kampanii, jaką prowadzi przeciw Rooseveltowi republikanie, nazywając jego politykę gospodarczą „amerykańskim komunizmem”, nie zamierza on stawiać swej kandydatury przy nadchodzących wyborach prezydenckich.

NOWE ZBROJENIA JAPONJI

Wzmocnienie załóg japońskich w Chinach i Mandżurji.—Całkowita reorganizacja armji

Tokio, 16 marca.

(PAT) Źródła oficjalne donoszą, że program nowego rządu przewiduje poważne wzmocnienie całego systemu obrony narodowej. Program dozbrojenia ma być omawiany w maju. Koła wojskowe domagają się przede wszystkim gruntownej modernizacji materiału wojennego oraz poważnego wzmocnienia wojsk japońskich w Chinach Północnych i Mandżurji. Domagają się również utworzenia ministerstwa lotnictwa, które zjednoczyłoby kierownictwo powietrznych sił zbrojnych, armji i marynarki. Poza tem koła te żądają zakrojonego na szeroką skalę rozwoju obrony

przeciwlotniczej, oraz kontroli nad przemysłem, mającym związek z obroną narodową.

Tokio, 16 marca.

(PAT) Agencja Domei donosi: Długoletni naradzie dowódców dywizji zwołano na 7 kwietnia. Na naradzie tej minister wojny Terauchi wysunął program zjednoczenia armji i

WZMOCNIENIA DISCYPLINY WOJSKOWEJ.

co stało się nieodzownym wobec niedawnych wydarzeń. W konferencji wezmą udział naczelnicy dowódcy garnizonów japońskich w Chinach Północnych, na Formozie i w Korei, minister wojny

szeft sztabu generalnego, generalny inspektor szkół wojskowych i dowódcy wszystkich dywizji.

Tokio, 16 marca.

(PAT) Agencja Domei donosi: Wezwane przez główne dowództwo z powodu stanu wojennego do Tokio wojska z Kobe i Sakura odwołano ze stolicy.

Tokio, 16 marca.

(PAT) Premier i minister spraw zagranicznych Hirota konferował dziś z posłem sjamskim Rakszą i z ambasadorem brytyjskim Clive'm.

Gen. Graziani podejmuje ofensywę

Rząd abisyński zaprzecza wieściom o wielkiem zwycięstwie wojsk włoskich na froncie północnym

Warszawa, 16 marca.

P. A. T. podaje następujący komunikat o położeniu na frontach Abisynji w dniu 16 marca:

Na froncie północnym, według komunikatu marszałka Badoglio, nie zasłó nic godnego uwagi.

Źródła angielskie donoszą, że lewe skrzydło armji włoskiej na froncie północnym posuwa się naprzód w kierunku Kworam. Zapowiedzią dalszej ofensywy włoskiej w tym kierunku jest wyteżona akcja lotników: dziś zrana 7 samolotów włoskich bombardowało Kworam.

Rząd abisyński dziś, po 10-dniowej przerwie, jak donoszą korespondenci angielscy, francuscy i niemieccy, z Addis Abeby, ogłosił dłuższy komunikat o położeniu na froncie północnym. W komunikacie tym, noszącym numer 171, rząd abisyński twierdzi, iż relacje włoskie o sukcesach na froncie północnym są silnie przesadzone. Armia Male-Sefari,

który objął dowództwo po Rasie Mulugeta, ze względów strategicznych, otrzymała rozkaz cofnięcia się ze strefy pod Makalle i atakowania jedynie straży czołowych przeciwnika, aby w ten sposób zasłaniać swe ruchy.

Wojska włoskie pod Antalo i Szelikot, otrzymały znaczne posiłki i wówczas rozwinęła się tam

WIELKA BITWA.

Włosi usiłowali osaczyć abisyńczyków, ale to im się nie udało. Wojska włoskie szczególnie oddziały strzelców alpejskich, poniosły duże straty. Po tym odrocie z pod Makalle, wojska Male-Sefarię otrzymały znaczne posiłki z prowincji Uollo-Galla i na prawem skrzydle przeszły do kontrataku, przy którym udało im się docierać do okolic Makalle. Obecnie wojska te znajdują się na północno-zachód od Amba-Aladzi. Wojska abisyńskie w prowincjach Tigre i Bege-Meder są nienaruszone.

Zajmują one w dalszym ciągu prowincję Tigre i dolinę rzeki Takazze. Również armie w Semienie i Godzanie, są najzupełniej zdolne do dalszych walk, prowadzą one w dalszym ciągu operacje sięgające okolic Aksum. Nieprawdziwe są pogłoski o tem, jakoby Ras Kassa miał wejść w jakies układy z Włochami.

Niemal mowy również o zajęciu Sokota przez Włochów. Armie Rasa Kassa i Rasa Seyuma, gotowe są do dalszych walk. Już w 1896 r. włosi zajęli Amba-Aladzi, a pomimo to przegrali wojnę. Tembien zachodni jest dotychczas w rękach wojsk abisyńskich. Włosi — głosi dalej komunikat abisyński — posunęli się zbyt raptownie naprzód i wskutek tego, połączenia z tyłami są zagrożone przez abisyńczyków, a oddziały włoskie wysunięte bardziej naprzód, otrzymują stałe zaopatrzenie jedynie z pomocą samolotów.

Z frontu południowego urzędowe źródła włoskie nie podają żadnych wiadomości. Havas podał z Rzymu niepotwierdzoną znikąd pogłoskę, o rzekomem zwycięgu przez Gen. Graziani'ego Dżidżi. Z Addis Abeby donoszą o wzmożonej akcji wojsk włoskich na froncie południowym, a mianowicie o operacjach lotniczych w kierunku Sassabaneh. Wszystko razem, jak się zdaje, zapowiada nową ofensywę gen. Graziani'ego.

Chartum, 16 marca.

(Pat) — Finansista angielski Rickett opuścił Chartum, udając się włoskim samolotem do Asmary.

Nowi adwokaci w Łodzi

Warszawa, 16 marca.

W sądzie apelacyjnym w Warszawie odbyła się uroczystość złożenia ślubowania przez nowokreowanych adwokatów.

Na uroczystości stawili się członkowie władz adwokackich, był również obecny prezes sądu apelacyjnego p. Orłowski.

Aktu ślubowania dopełnił m. in. następujący łodzianin pp.: Samuel Epstein, Leser Hirsch, Karol Kowalewski, Zygmunt Müller, Szymon Szajewicz i Dawid Sberman.

NAJNOWSZY FILM RENE CLAIRE'a.

PREMJERA — DZIŚ W KINIE „EUROPA”.

Dawno oczekiwany, szczególnie przez sterylną inteligencję film wielkiego reformatora sztuki filmowej, awangardzisty Rene Claire'a p. t. „Ostatni miliard” ukaże się dziś w kinie „Europa”. Wszędzie, gdzie tylko film ten się pojawił, budził olbrzymie zainteresowanie, a prasa witała „Ostatniego miliardera” szczegółowymi i analitycznymi artykułami. Zawrzała namietna dyskusja na temat, czy Rene Claire, który jest równocześnie i autorem scenariusza i reżyserem — nie przejawia satyrę?

Pamiętamy filmy Rene Claire'a: „Pod dachami Paryża”, „Niech żyje wolność”, „Milion”, w których Claire pokazał swój lwi pazurek, porywając śmiałością koncepcji. Dopatrywano się wówczas w pracach jego wzorów rosyjskich.

Koncepcja ta potwierdziła się obecnie w całej pełni. Film „Ostatni miliard”, odznaczony na międzynarodowym festiwalu filmowym w Moskwie złotym medalem, stanowi szczytowy punkt w karierze artystycznej Rene Claire'a.

B. mąż Poli Negri — ks. Mdivani zginął tragiczną śmiercią

Nowy Jork, 16 marca.

Z Pache Beach, słynnego kąpieliska milionerów amerykańskich na Florydzie, nadeszła wiadomość o tragicznym wypadku, jakemu uległ ks. Sergiusz Mdivani, były mąż Poli Negri, słynny ostatnio w Ameryce jako doskonały automobilista i wybitny gracz w polo.

Zamieszanie do tego ostatniego sporu stało się też przyczyną śmierci ks. Mdivaniego. Podczas gry w polo zaskoczyła go wczoraj gwałtowna burza. Mimo sprzeciwu partnerów ks. Mdivani postanowił dokończyć partję przy ulewnej deszczu. W pewnej chwili koń poślizgnął się na rozmoakłym terenie i upadł wraz z jeźdźcą, a zrywając się

na nogi uderzył ks. Mdivaniego kopytem w twarz, masakrując ją zupełnie.

Ciężko ranny ks. Mdivani zmarł na rękach swej, przed kilku tygodniami poślubionej małżonki, Luizy Astor van Alen.

Ks. Mdivani żonaty był uprzednio z Polą Negri, z którą rozwiódł się w roku 1931, następnie ze słynną śpiewaczką operową Mary Mac Cormick, z którą również się rozwiódł. Ostatnią jego żoną była w pierwszym małżeństwie żoną brata tragicznie zmarłego arystokraty, ks. Aleksandra Mdivani, który zginął w r. ub. w Hiszpanii w katastrofie samochodowej. Małżeństwo to zostało rozwiązane w 1932 roku.

Grand-Kino Kto ostatni całuje

Ostatnie dni!

LIANA HAD—IWAN PETROWICZ

KARUZELA

tygodnik obrazkowy przygód ciekawych i wesołych
ULUBIONA LEKTURA MŁODZIEŻY I DZIECI

Prenumerata miesięczna 40 gr.

wraz z odnośnikiem do domu w Łodzi

Prenumeratę przyjmuje Administracja „REPUBLIKI”,

Piotrkowska № 49

Piotrkowska № 49

Ż dzieiów Łodzi

Dnia 17-go marca 1919 roku nadchodzą do Łodzi pierwsze wiadomości o wspaniałych zwycięstwach Dzieci Łódzkich na frontach wojennych. II Batalion 28-go pułku walczy bohatersko na froncie ukraińskim (Chelm, Kowel, Holo, Sarny...), III zaś Batalion walczy na froncie południowym z Czechami.

Bohaterskie te boje kosztowały drogo. Jeden tylko 28 pułk miał 1182 zabitych, rannych i zaginionych. Zginęło śmiercią walecznych 18-tu oficerów m. in. s. p. kapitan Sutowski, dowódca II Baonu.

KOLOR WŁOSÓW

Ważna jest wysmukła linia figury, świeża karnacja cery — jednak najważniejszy jest kolor włosów! Osoba młoda o siwych lub szarych włosach zawsze robi wrażenie starszej ponad swój wiek. Kobieta nie powinna mieć siwych włosów przed sześćdziesiątką, szczególnie mając do dyspozycji tak świetny środek jak

którego stosowanie jest b. łatwe i dyskretnie, nie wymaga obcej pomocy, a więc niedrogo. Jeszcze dziś wypróbuj ten znakomity środek, niemający równego.

Do nabycia w skł. apt. i perfumeriach. PARFUMERIE D'ORIENT WARSZAWA

Marzec
17
Wtorek

Dziś B. Jana Sark. M.
Jutro Cyrylla B. Jer.
Wschód słońca 5.48
Zachód słońca 17.41
Wschód księżyca 3.01
Zachód księżyca 10.47
Długość dnia 11.53
Przybyło dnia 4.08

Imieniny Marszałka

Józefa Piłsudskiego

OBYWATELE!

Naczelny Komitet Uczczenia Pamięci Marszałka Piłsudskiego pod przewodnictwem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej zarządził jednolite formy obchodu dorocznego święta Imienin Wodza Narodu w dniu 19 marca 1936 r.

Dzień ten, jako pierwszy od chwili zgonu Józefa Piłsudskiego dzień Jego Imienin, ma być obchodzony przez całe społeczeństwo w pełni skupienia i powagi. Dlatego też w dniu tym nie będą urządzane na terytorium Rzeczypospolitej żadne uroczyste akademie, obchody i t. p., za wyjątkiem obchodów urządzanych dla młodzieży szkolnej.

Naczelny Komitet wzywa natomiast wszystkich obywateli do wysłuchania w skupieniu przemówienia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, które będzie wygłoszone z Zamku Królewskiego w Warszawie przed mikrofonami Polskiego Radia i nadane przez wszystkie rozgłoszenia polskie dnia 18 marca r. b., godz. 19.

Przemówienie Pana Prezydenta Rzeczypospolitej będzie utrwalone na aparaturze Polskiego Radia i dnia 19 marca dwukrotnie powtórzone przez wszystkie rozgłoszenia, a mianowicie: w południe, zaraz po skończonym nabożeństwie z Ostrzej Bramy, rozpoczynając się o godzinie 10.00 rano i poraz drugi — wieczorem o godz. 19.45.

**NACZELNY KOMITET
UCZCZENIA PAMIĘCI
MARSZAŁKA PIŁSUDSKIEGO.**

Dyżury aptek

Noży dzisiejszej dyżurują następujące apteki: S. Kona i S. ki (Plac Kościelny 8), A. Charemy (Pomorska 12), W. Wagnera i S. ki (Piotrkowska 67), J. Zajackiewicz i S. ki (Plac Boenera, Z. Gorczyckiego (Przejazd 19), M. Eneztajna (Piotrkowska 225), Z. Szymańskiego (Przedzeczna 75).

BAL

Ż. T. K.

Biała Sala Manteuffla
Sobota 21 marca

Uruchomienie przemysłu

W ciągu dnia wczorajszego podjęło pracę około 50 tysięcy robotników. — Drobne zatargi w fabrykach

Po sobotniej konferencji w ministerstwie opieki społecznej, na której podpisany został protokół, likwidujący strejk w przemyśle włókienniczym, onegdaj — jak wiadomo — odbył się w Łodzi zebrań delegatów fabrycznych i więcej sprawczawce celem poinformowania włókienników o wyniku konferencji.

Wiadomość o zlikwidowaniu zatargu strejkujący od dwóch tygodni robotnicy przyjęli z zadowoleniem i podjęli uchwałę o przerwaniu akcji strejkowej z dniem wczorajszym.

Mimo jednak oficjalnego zlikwidowania strejku, praca nie została wczoraj podjęta przez wszystkich robotników. W szeregu zakładów przemysłowych nie zdążono przygotować maszyn. W tych zakładach całkowite uruchomienie nastąpi dzisiaj.

Pozatem nie przystąpili dzisiaj do pracy robotnicy w tych fabrykach, które nie są zrzeszone i których właściciele nie podpisali dotychczas deklaracji, że zobowiązują się honorować umowę zbiorową. Wstrzymali się także od pracy robotnicy z fabryk, w których nie zostały jeszcze uregulowane warunki pracy i płacy.

Gdy formalności te zostaną załatwione — nastąpi całkowite uruchomienie przemysłu włókienniczego w Łodzi i w okolicy łódzkiej.

Ogółem w dniu wczorajszym praco-

wało w Łodzi około 50.000 włókienników na 66.000 zatrudnionych w całym przemyśle włókienniczym łódzkim.

Częściowo ruszyły wczoraj także fabryki na prowincji. W Ozorkowie robotnicy nie przystąpili do pracy. Tak samo unieruchomione były średnie i drobne fabryki w Pabjanicach. Do poszczególnych ośrodków przemysłowych wyjechali inspektorzy pracy, aby skłonić przemysłowców do podpisania umowy. W związku z tem odbyły się pertraktacje w Łasku z przemysłowcami żelazskimi oraz w Konstantynowie.

Wczoraj doszło do zatargów w poszczególnych zakładach przemysłowych.

W firmie Etjington przy ul. Radwańskiej wybuchł strejk okupacyjny 700 robotników, którzy domagali się wydalenia jednego łamistrałka, a gdy żądanie to zostało odrzucone — nie przystąpili do pracy i rozpoczęli okupację.

Pozatem wybuchł strejk w kilkunastu przedsiębiorstwach, mieszczących się w murach Kindermana przy ul. Andrzeja Nr. 63. Chodziło o to, że w jednej z przećzałń dokonana została racjonalizacja pracy, polegająca na zredukowaniu obsługi przy salifaktorach. Robotnicy pozostałych przedsiębiorstw, obawiając się redukcji, zastrejkowali.

Na konferencji w inspekcji pracy zatarg został zlikwidowany: firma zobowiązała się powiększyć obsługę i robotnicy dziś przystąpią do pracy.

UŻYWAJCIE PULSA
pasty do zębów

Ochrona zębów przed psuciem — a nie leczenie — oto właściwe zadanie pasty

FR. PULS S. A. WARSZAWA

Protest przeciw antysemityzmowi

Wszystkie pracownicze organizacje żydowskie ogłosiły na dziś półdniowy strajk. Wyrazy sympatii i solidarności robotników polskich

Warszawa, 16 marca,

(B) Wszystkie pracownicze organizacje żydowskie na terenie Warszawy zapowiedziały na dzień dzisiejszy t. j. wtorek półdniowy strajk protestacyjny wszystkich pracowników żydowskich na znak protestu przeciwko ekscesom antysemickim, a w pierwszym rzędzie przeciwko zajściom w Przytyku. Do strejku, który obejmie niektóre województwa poza Warszawą, przystąpić mają również robotnicy chrześcijańscy, należący do P.P.S.

Na dzień dzisiejszy zapowiedziany został w Łodzi, podobnie jak we wszystkich miastach Polski, półdniowy strajk protestacyjny przeciwko akcji antysemickiej, prowadzonej przez Str. Narodowe.

Zgodnie z powziętymi uchwałami, pracę porzucią w dniu dzisiejszym robotnicy fabryczni, rzemieślnicy, pracownicy biurów, handlowi i przemysłowi. Pozatem na znak protestu przeciwko

akcji antysemickiej zamknięte będą w dniu dzisiejszym do godz. 2-ej wszystkie szkoły żydowskie — średnie i powszechne.

W wyniku wczorajszych zebrań w poszczególnych stowarzyszeniach i organizacjach żydowskich postanowiono wezwać właścicieli sklepów żydów do zamknięcia swych przedsiębiorstw na znak protestu.

Do akcji przyłączy się także personel gminy żydowskiej w Łodzi. Dyżurować będzie tylko kilku pracowników w wydziale podatkowym gminy, oraz w wydziale pogrzebowym.

Wczoraj odbyło się wiele zebrań delegatów fabrycznych, na których poza sprawą likwidacji strejku w przemyśle włókienniczym, omówiona była również sprawa dzisiejszego strejku protestacyjnego robotników żydowskich.

Po wysłuchaniu referatów robotnicy polscy jednomyślnie uchwalili przyłączyć się do akcji strejkowej robotników

żydowskich.

Na zebraniach wczorajszych uchwalone zostały także odpowiednie rezolucje. W rezolucjach tych robotnicy polscy przesyłają wyrazy sympatii i solidarności robotnikom żydowskim, którzy walczą przeciwko rozszerzającemu się szowinizmowi i antysemityzmowi i oznajmniają, że polska klasa robotnicza widzi w akcji antysemickiej dywersję polityczną, że robotnicy polscy są zdecydowani walczyć z wszelkimi przejawami antysemityzmu.

Na zebraniu delegatów fabrycznych w lokalu przy ul. Podleśnej 26 uchwalono rezolucję, w której zebrani delegaci potępiają agitację pogromową i wzywają całą klasę robotniczą do przeciwstawienia się tej akcji endeckiej.

Na odbytem wczoraj zebraniu postanowił przyłączyć się do uchwały krajowej rady związków zawodowych również Zw. Zaw. Pracowników handlowych i biurowych.

Przerwany spektakl w Teatrze Miejskim

Na widowni podrzucono naczynia z cuchnącym płynem. — Sprawców schwytano i oddano w ręce władz

Wczoraj Teatr Miejski był już po raz drugi w ciągu krótkiego czasu terenem awantury, zainicjowanej przez ciemne i bezkrytyczne elementy.

Do naruszenia spokoju doszło podczas przedstawienia sztuki Gorkija „Jegor Bułyczew i inni”.

Już na początku drugiego aktu część publiczności poczęła odczuwać jakiś mdły fetor, roznoszący się po całej widowni. Woń ta stawała się coraz bardziej dokuczliwa, aż wreszcie około godziny 9.45 ulatniający się nad fotele gaz stał się nieznośny. Publiczność poczęła się rozglądać i poruszać na miejscach, część zaś widzów w zupełnym spokoju poczęła kierować się ku wyjściu.

Stwierdziwszy, że na sali musi być grupa ludzi, którzy przybyli z gazem — bileterzy po zapaleniu światła wkroczyli na widownię, by odszukać maci-

celi porządku. W tym momencie dwóch młodych ludzi wstało z foteli w jedenaście rzędzie i wybiegło ku garderobom. Jeden z nich wpadł w ręce funkcjonariuszy policji, drugi został ujęty przez personel teatru już na ulicy.

Zatrzymani — sprawcy podrzucenia naczyń z cuchnącym płynem — zostali doprowadzeni do kancelarii teatru gdzie zostali przesłuchani.

Zapach, powstały jakby ze zmieszania karbidu z siarką, mdławy, ciężki i wywołujący silne bóle głowy, rozniósł się po całym lokalu.

Kurtyna została opuszczona przed zakończeniem drugiego aktu i sala gruntownie wywietrzona. Równocześnie personel techniczny poczęł poszukiwać źródła owego fetoru. Znalezione pod krzesłami dwie kolby, używane w pracowniach chemicznych z wylanym już prawie całkowicie b. mocno śmierdzą-

cym płynem.

Po dziesięciominutowej przerwie, przewietrzeniu i oczyszczeniu sali spektakl kontynuowano i skończono bez incydentów.

Zatrzymani zostali doprowadzeni do komendy policji.

W dniu wczorajszym rozegrały się na krańcach miasta ekscesy.

Na zdrażający w godzinach porannych ulicą Brzezińską kondukt pogrzebowy, napadła tuż koło cmentarza żydowskiego banda szumowin podmielskich.

Kilku uczestników orszaku pogrzebowego zostało dotkliwie poturbowanych.

Na wszczęty przez nanadniętych alarm nadbiegli patrolujący w pobliżu funkcjonariusze policji, którzy położyli kres tym objawom zdziczenia i zatrzymali 7-miu awanturników.

Bejlisjada pomarańczowa w Łodzi

Mord rytualny nad... pomarańczą

Adw. Kowalski dowodził, że żydzi wypompowują sok z pomarańczy.—Co zeznali świadkowie i co ustalił biegły—Ignatowicz.—Odczyt adw. Szwajdlera o... Talmudzie i etyce

Sąd skazał redaktora „Orędownika“ za oszczerstwo w druku

Wczoraj, już w trzecim terminie, w sali na wokandę sądu okręgowego, i tym razem rozpatrzona została całkowicie sprawa, wytoczona przez sekcję wycieczkową Stowarzyszenia Drobnych Kupców woj. Łódzkiego i przez kupców wycieczkowych, Krakowskiego i Grundmanna, przeciwko redaktorowi odpowiedzialnemu dziennika „Orędownik”—Leonowi Trelli.

Przypominamy, że oskarżyciele wytłumaczyli ze skargą przeciwko Trelli, dotychczas się oszczerstwami w druku w artykule, zamieszczonym w „Orędowniku” sprzed mniej więcej roku, a zatytułowanym: „Malinowy ulipek pejsatego parzonego cytryny”. Wyssane pomarańcze i parzone cytryny. — Zdemaskowane oszczerstwa żydowskie i podającymi następującą wręcz chirurgiczne zabiegi, jakim — zdaniem tego pisma — poddają kupcy żydowscy pomarańcze i cytryny:

1-o) Zamieniają pomarańcze zwykłe na t. zw. „malinowe”. Czyli to w ten sposób, że do pomarańczy wstrzykują odpowiednią dawkę „malinowego ulipku”, który zabarwia ją na kolor ciemno-czerwony i stwarza pozory, że pomarańcza jest malinowa.

2-o) Dopuszczają się zabiegów odwrotnych, mianowicie również za pomocą strzykawki, a raczej pompki, „wysysają” z pomarańczy sok i wreszcie

3-o) Poddają pomarańcze i cytryny pewnego rodzaju zabiegom odmładzającym, polegającym na zanurzeniu zwłędłego już owocu do jakiegoś roztworu kwasu pruskiego, który nadał tym owocom świeży wygląd. To ma być owo „wyparzanie” cytryn i pomarańczy.

Początkowo jako obrońca oskarżonego wystąpił jedynie adw. Kowalski. W drugim terminie zastąpił go adw. Kowalskiego apl. adw. Grochowski, wczoraj oskarżony miał trzech obrońców: adw. Kowalskiego, apl. Grochowskiego i adw. Szwajdlera. Dwaj ostatni złożyli swe pełnomocnictwa wczoraj na sprawie.

Oskarżenie wnosili adw. Birenwałd i Wachtel.

Przewodniczył sędzia Merson. Świadczyli tym razem stawili się wszyscy. Przed odczytaniem aktu oskarżenia adw. Kowalski wnoszą o dopuszczenie do sprawy trzech dalszych świadków, którzy zeznają na okoliczności, dotyczące dowodu prawdy, który właśnie obrona zamierzała przed sądem przeprowadzić. Świadczyli ci zostali dopuszczeni.

Na wniosek oskarżycieli wszyscy świadkowie zostali zaprzysiężeni.

Oskarżony do winy się nie przyznał. „Feljeton” został napisany na podstawie skarg, jakie wpływały od kupujących u żydów.

Adw. Wachtel: — Czy oskarżony podtrzymuje to wszystko, co w artykule jest napisane?

Oskarżony: — Potwierdzam, że „feljeton” (oskarżony stale bagatelizując nazywa swój artykuł „feljetonem”) został napisany na podstawie informacji od poszkodowanych.

Adw. Wachtel: — Pytam, czy oskarżony potwiera, że to, co jest oskarżony i przyznaje się do autorstwa artykułu?

Oskarżony: — Potwierdzam. (Oskarżony decyduje się na to potwierdzenie po znakach porozumiewawczych ze strony obrońców).

Adw. Wachtel: — Czy „Orędownik” prowadzi kampanię antyżydowską?

Oskarżony: — Ja na to pytanie nie odpowiem.

Na prośbę oskarżycieli odpowiedź ta została wniesiona do protokołu. Na drugie pytanie, czy „Orędownik” zajmuje negatywne stanowisko w stosunku do żydów, oskarżony również nie udzielił odpowiedzi. Adw. Kowalski sprzeciwia się tego rodzaju pytaniom, nie bezpośrednio związanym ze sprawą. Sąd u-

przedza oskarżycieli, że tych pytań więcej nie dopuści, gdyż oskarżony ma prawo nie odpowiadać na pytania wogóle.

Ofiara pomarańczy

Pierwszy zeznał świadek Kurpes, starszy już człowiek. Świadek mówi tonem bardzo niepewnym.

Przewodniczący: — Co świadkowi wiadomo w tej sprawie?

Świadek: — Wiadomo, że chodzi o sprawę pomarańczową. Kupiłem wysane pomarańcze w chrześcijańskim sklepie. Dostawali żydzi kontyngenty, więc pomarańcze były wysane, czyli wypompowane ze soku, zupełnie puste w środku. Dostałem potem bólów, mdło mi się zrobiło. Ponieważ przez okres dziesięciu lat badałem charakter żydowski...

Przewodniczący: — Te badania nie mają nic wspólnego ze sprawą. Skąd świadek wie, że te pomarańcze były wypompowane?

Świadek: — Ja sam to stwierdziłem. Mdło mi się zrobiło, bólów dostałem, nawet wymioty miałem w kinie.

Przewodniczący: — Czy innych rzeczy przed pójściem do kina świadek nie jadł?

Świadek: — Nie.

Adw. Kowalski: — Czy były inne wypadki, żeby żyd pana oszukał?

Świadek: — Tak. We młynie. Miałem młyn. Zniszczyli mnie...

Przewodniczący: — To nie ma nic wspólnego ze sprawą. Uchylam to pytanie.

Adw. Kowalski: — Jak było z tym młynem?

Przewodniczący: — Nie dopuściłem tych pytań, jako nie mających nic wspólnego ze sprawą pomarańczową. Uchylam to pytanie i proszę takich pytań nie zadawać.

Adw. Kowalski: — Chcę dowiedzieć, że żydzi wogóle oszukują i że współzłoczy z nimi jest niemożliwe. Gdy tego przez badania świadków dowiodę, będzie również dowiedzienna sprawa oszukiwania z pomarańczami.

Przewodniczący: — Tego rodzaju pytania, jako nie dotyczące samego oskarżenia, będę uchylał. Proszę o zadawanie tylko pytań dotyczących oszustw z pomarańczami. Generalizować tych spraw nie można.

Adw. Kowalski: — Proszę, by sąd ogłosił tę decyzję jako postanowienie i wniósł ją do protokołu.

Przewodniczący dyktuje sentencję swej decyzji protokolantowi.

Zeznał następny świadek: Sobociński, strażak. Świadek kupił na święta Wielkiej Nocy w sklepie Wajlsica dwa duże „Pardezy”, specjalnie sobie wybrał najładniejsze. Zapłacił około dwóch złotych. Części rozdzielały się łatwo, w środku były niteczki, ale nie było zupełnie soku. Żona świadka chciała poczęstować gości temi pomarańczami: gdy pierwsza była zupełnie sucha, gospodarz otworzył drugą: i ta była również zupełnie sucha.

Świadek: — po świętach poszedłem do redaktora Trelli i pokazałem mu, jak się pomarańcze u nas kupuje. Potem te pomarańcze, ponieważ były święcone, spaliłem.

Przewodniczący: — Czy świadek stwierdził, że sok był z nich wypompowany?

Świadek: — Nie, tego nie mogłem stwierdzić.

Apl. Adw. Grochowski: — Czy świadek nie rozmawiał z kimś na korytarzu, czy nikt nie chciał świadka przekupić, żeby zeznał tak, a nie inaczej?

Świadek: — Nie.

Parzone cytryny

Świadek Śledź, sprawozdawca sportowy „Orędownika” ma niewiele do powiedzenia w sprawie. Do redakcji zgłosiła się jakaś niewiasta z pomarańczami, na których były ślady nakłuć. Skierował ją świadek do redaktora.

Adw. Kowalski: — Pan widział te pomarańcze i widział na nich nakłucia?

Świadek: — Nie widziałem.

Adw. Kowalski: — A na rynkach słyszał pan jak mówią, że żydzi oszukują.

Świadek: — Słyszałem na rynkach jak przekupnie albo kupujący narzekali, że zapewniają ich dostawcy, jakoby pomarańcze były dojrzałe, a w istocie nie były dojrzałe.

Świadek Weiss z Pabjanic, osadzony w swoim czasie w Berezie Kartuskiej, zeznał podobnie jak jego poprzednik. Przyszła jakaś kobieta do redakcji ze skargą, że została oszukana i pokazała wyciśnięte pomarańcze. Świadek jest pracownikiem administracji pisma — więc odesłał petentkę do redaktora.

Przewodniczący: — Gdy pomarańcze były już obrane i rozdzielone na części?

Świadek: — Nie. Tylko znać było jakby wyciśnięcie palcami.

Następny świadek Martinkowa opowiada iście po kobiecemu historię bardzo sentymentalną, jak to na rynku Leonharda kupowała różne rzeczy na przyjęcie gości i przypominała sobie potem, że nie ma jeszcze cytryn. Nigdzie ich nie było, choć bardzo zmęczona już obeszła od jednej i od drugiej strony stragany. Nagle spostrzegła między stołami w koszyku u handlarza — żyda cytryny. Świadek zachwyca się temi cytrynami prawie ekstatycznie:

— Były śliczne, duże, blade, świeże i piękne. Ale — tutaj kończą się zachwyty świadka, — dziwiłam się, że żadna z nich nie miała nasady kwiatowej i żadna nie była zawinięta w bibułkę. Zaintrygowały mnie te cytryny. Były znacznie droższe od innych: zamiast ośmiu groszy, handlarz żądał za nie 18. Chciałam już je kupić, bo mi się bardzo podobały, ale gdy mi się zastanawiała, podszedł do mnie chłopiec mały, gazetciarz i po gazetciarku powiedział: „Niech pani nie bierze tych cytryn, one są parzone”. Handlarz powinien był przecież ostro zareagować na to, a tylko coś burknął i zachęcał mnie do kupna. Chłopiec nie odchodził i po chwili spojrzał na mnie szczerymi oczami, położył rękę na sercu i powiedział: „Niech mi pani wierzy, ja znam tego żyda”. Powiedziałam sobie, że są aż za ładne, by mogły być prawdziwe. Nie kupiłam tych cytryn, a szkoda bardzo, bo innych na rynku nie było.

Zeznał jeszcze dwie niewiasty.

Świadek I: — Ja miałam majątek, zabrał mi go jeden żyd...

Przewodniczący: — Chodzi nam o

pomarańcze. Czy ta strata majątku miała coś wspólnego z pomarańczami?

Świadek: — Nie.

Sąd nie przyjmuje zeznań dotyczących biografii tego świadka, a nie mających nic wspólnego z pomarańczami.

Świadek II. — Jestem mistrzynią trykociarską. Zostałam pokrzywdzona przez żydów. Pracowałam w firmie i zostałam zredu...

Sąd znów stwierdza, że go te szczegóły z życia świadka Kotkowskiej nie obchodzą.

Zgniecione, czy wyciśnięte

Świadek Szulc — kupował kilkakrotnie pomarańcze u sprzedawców ulicznych, chrześcijan i żydów, były między temi nabytkami pomarańcze pozabawione soku, albo z małą ilością soku.

Przewodniczący: — U kogo kupił świadek te pomarańcze, które były bez soku?

Świadek: — Nie wiem, na ulicy kupowałam.

Adw. Kowalski: — Czy były wyciśnięte te pomarańcze?

Świadek: — W każdym razie były zgniecione.

Adw. Szwajdlar: — W jakiej dzielnicy świadek te pomarańcze kupował?

Świadek: — Na ulicy Napiórkowskiego przeważnie.

Adw. Szwajdlar: — A czy u żydów?

Świadek: — Nie wiem.

Joanna Rode, żona przekupnia opowiada, jak ma kupił kilka skrzynek pomarańczy. W jednej, jak się potem okazało, były pomarańcze wszystkie wyciśnięte. Strata powstała stąd w wysokości 30 złotych.

Świadek: — Rozczulona do głębi z tą stratą poszłam do pana redaktora do gazety, a że pan redaktor zajęty był akuratnie „książką z czytaniem”, więc poczekałam. Przyniosłam „pomarańcze” do redakcji, żeby pokazać, że na nich były przejrzyste plamki na skórce i nakłucia.

Biegły Ignatowicz: — W zeszłym roku było bardzo trudno o pomarańcze. Kiedy zostały przywiezione?

Zeznania biegłego

Sąd wzywa do złożenia opinii biegłych. Ekspert Ignatowicz na pytania sądu stwierdza kategorycznie:

— Usuwanie soku jest niemożliwe przez zrobienie małego otworu. Gdyby otwór był duży, toby w tem miejscu nie było skórki i po 24 godzinach najpóźniej pojawiłaby się w tem miejscu zgnilizna.

Kolorowanie pomarańczy na „malinowe” przed otwarciem pomarańczy jest również niemożliwe. Można po otwarciu pomarańczy zalać kropelką soku malinowego albo innego dla dekoracji, albo smaku, ale nie przed jej otwarciem.

— Suche pomarańcze w marcu — zwłaszcza jaffskie i szczególnie duże sztuki — to rzecz normalna. Owoce są już przejrzałe, a schną dużo wcześniej niż małe. Hiszpańskie również już w marcu zaczynały wysychać. Suchy owoc wygląda jak zgnieciony, poddaje się pod ciężarem innych i łatwiej się gniecie.

(Ciąg dalszy na str. 9-ej).

Radjoodbiorniki

ELEKTRIT C°

zawsze przodują!

Pokazy i sprzedaż: ALFA-RADJO Nawrot 1, tel. 183-60

Człowiek, który otruił żonę i 2 dzieci

Paweł Grzeszolski zasiadł na ławie oskarżonych sądu okręgowego w Sosnowcu. — Proces wywołał olbrzymie poruszenie w najszerszych sferach społecznych

Wczoraj rozpoczął się przed sądem okręgowym w Sosnowcu, proces Pawła Grzeszolskiego, kierownika biura zakupów w fabryce Hulewskiego w Sosnowcu, oskarżonego o wytrucie całej rodziny: żony, dwojga dzieci i służącej. Proces ten, ze względu na swe zagadkowe i poszlakowe tło, przypomina głośny proces Gorgonowej. Według aktu oskarżenia, sprawa przedstawia się w sposób następujący:

Paweł Grzeszolski, ożenił się przed laty z Anną Bugajówną, z którą miał dwoje dzieci bliźnięt: Lucynę i Jerzego. Pożycie Grzeszolskiego z żoną było

szczęśliwe, póki na drodze jego nie stała urodziwa 18-letnia uczennica seminarium nauczycielskiego w Sosnowcu, Pelagia Staciwińska, do której Grzeszolski zapalał gorącą miłością. Od tej chwili Grzeszolski zaczął zaniedbywać żonę i dzieci. Grzeszolska interwenjowała u dyrektorki seminarium w Sosnowcu, ażeby ta skłoniła Staciwińską, do zerwania z jej mężem. W rezultacie tej interwencji, Staciwińska zwolniono ze szkoły.

Nagły zgon żony

W parę miesięcy potem w tajemniczych okolicznościach zmarła żona Grzeszolskiego. Przy dochodzeniu stwierdzono, że do ostatniej chwili przed zgonem, Grzeszolska była zupełnie zdrowa, a ostatni wieczór spędziła w towarzystwie swej dobrej znajomej na zebraniu spółdzielni. Po powrocie do domu, Grzeszolska udała się do swej matki, Bugajowej, mówiąc jej, że ma zaciągnąć jakąś pożyczkę w wysokości 4-ch tysięcy złotych i pieniądze te wydać na Staciwińską. W trakcie rozmowy córki z matką, wszedł do mieszkania Grzeszolski, do którego żona powiedziała:

— Jutro może więcej powiem, bo się dużo nowych rzeczy dowiedziałam.

W kilka godzin później, Grzeszolska zaniemogła, a rano, gdy do jej sypialni weszła służąca, Cabajówna, Grzeszolska była już martwa. O tym wypadku, córka Grzeszolskiej, Lucyna, napisała w pamiętniku: „Jak piorun wpadła do naszego domu śmierć i zabrała nam mamusię”.

Nienawiść dzieci do ojca

Po śmierci matki, dzieci przypadkowo dowiedziały się o stosunkach ojca z kochanką. Na tem tle zaczęły go nienawidzić. Często zamykały się na klucz przed ojcem w pokoju lub barykadowały drzwi mieszkania stołem. Lucyna Grzeszolska mówiła nieraz do koleżanek w szkole:

— Ojciec się ożeni ze Staciwińską, ale po naszych trupach!

Młoda dziewczyna zaliła się ciotce, że ją ktoś stale truje, że po zjedzeniu obiadu, ma torsje i bóle głowy. Brat jej Jerzy, skarżył się na te same objawy. Pisał on w swoim pamiętniku o ojcu: „Kocham w nim ojca, nienawidzę mego krzywdziciela i chama. Boję się tylko, żeby nie maltretował Lutki swym sposobem: chamsko i obłędnie. Boże, przebac, ale wtedy już by trzeba było skończyć!”.

W kilka miesięcy po napisaniu tych słów, w niewyjaśnionych okolicznościach młody uczeń umiera.

Dr. Bilik, wezwany do zwłok stwierdził: „Śmierć ta wygląda dziwnie”.

Ponieważ 16-letni Jerzy Grzeszolski niemal do ostatniej chwili przed śmiercią był zupełnie zdrow, zrodziło się przy puszczeniu, że został otruty. Wszczęto dochodzenie, które stwierdziło, że chłopiec przed zgonem, po zjedzeniu obiadu, dostał torsji, a gdy położono go do łóżka, dostał ataku szału, graniczącego z obłędem. Na kilka dni przed śmiercią, wyłysiał zupełnie. Mimo tak zagadkowych objawów, zwłok początkowo nie zbadano. Odbył się pogrzeb i dopiero po śmierci córki Grzeszolskiego, zwłoki ekshumowano i doktorzy Blinstruf i Sztuka przeprowadzili sekcję i badanie chemiczne kiszek zmarłego. Sekcja nie dała wyników.

Zgon córki

W dwa miesiące po śmierci Jerzego, umiera w podobnie tajemniczych okolicznościach Lucyna Grzeszolska. Po pogrzebie jej wśród tych samych objawów zatrucia, zachorowała służąca Grzeszolskiego, Marja Cabajówna.

Gdy w całym Sosnowcu zaczęto głośno mówić, że Grzeszolski wytruił całą rodzinę, ażeby pozbyć się żony i dzieci i poślubić Staciwińską, prokurator polecił przesłać wnętrzności zmarłej uczennicy do ekspertyzy sądowej w Warszawie. Ekspertyza ta przyniosła częściowe rozwiązanie wątpliwości, albowiem we wnętrznościach zmarłej stwierdzono obecność rzadko spotykanej trucizny — talu.

Otrucie służącej

Następne ekspertyzy, przeprowadzone przez prof. Olbrychta, znanego z procesu Gorgonowej, ustaliły ponad wszelką wątpliwość, że ma się tu do czynienia z wyrafinowaniem działającą trucizną, talem. Również stwierdzono, że związkami talu zatruta była służąca Cabajówna.

Wówczas dopiero podejrzenie padło na Pawła Grzeszolskiego, jako na wyrafinowanego mordercę żony i dzieci. Również padło przypuszczenie, że Grzeszolski chciał pozbyć się Cabajówny, jako świadka zbrodni.

Człowiek bezwzględny

Oskarżony Paweł Grzeszolski, liczy 43 lata i był wyższym urzędnikiem

Sosnowieckiej fabryki rur. Z wykształcenia technik, ukończył politechnikę w Berlinie, jednak zainteresowania jego nie ograniczały się wyłącznie do techniki, albowiem posiadając dużą inteligencję, szerokie zainteresowania, Grzeszolski studiował filozofię, chemię i t. d. W chwili aresztowania, w mieszkaniu jego znaleziono olbrzymią bibliotekę, wśród której nie brakło dzieł prawniczych i, co ciekawe, sądowo-lekarskich. We wszystkich książkach znaleziono podkreślone zdania i osobiste notatki Grzeszolskiego na marginesach. Zajmował się również sztuką i literaturą.

Jako energiczny, wykształcony człowiek, robił szybko karierę życiową, dzięki czemu miał dość okazałe dochody. Oskarżenie charakteryzuje go, jako człowieka wybitnie uzdolnionego, pracowitego, systematycznego, ambitnego, twardego i bezwzględnie. Poza tem jednak przewrotnego, podstępne go o wybujałym erotyzmie, dokuczliwego, a nieraz sadyście złośliwego. Brak skrupułów moralnych, wyrobił w Grzeszolskim bezwzględne łamanie wszelkich trudności przed wykniętym celem.

Rewizja w mieszkaniu Grzeszolskiego stwierdziła również, że miał małe laboratorium chemiczne, w którym próbował robić jakieś doświadczenia z truciznami, między in. z cjankiem potasowym, który, jak wiadomo, jest najgwałtowniejszą trucizną.

Zeznania Grzeszolskiego

W śledztwie Grzeszolski przyznał się, że czytał pamiętniki dzieci w tajemnicy przed nimi. Zapytany przez sędziego śledczego, dlaczego syn pisał o nim „cham”, Grzeszolski oświadczył, że syn jego miał silnie rozwinięty t. zw. „kompleks Edypa”. Rzekomo syn był rozpierający przez matkę, a kiedy po śmierci żony Bugajowej wmalował w chłopca, że jego matkę otruił jego ojciec, „kompleks” ten rozognił się u chłopca.

W dalszym ciągu Grzeszolski tłumaczył się w śledztwie, że padł ofiarą intrygi Bugajowej oraz siostry żony, Kuczalskiej, która otruiła swą siostrę Annę w tym celu, ażeby wyjść z żoną za Grzeszolskiego.

Początek rozprawy

Proces Grzeszolskiego jest jedną z najciekawszych zagadek kryminalnych ostatnich lat. Przed sądem przewinie się około 200 świadków oraz 9-ciu rzeczoznawców z profesorem Olbrychtem z Krakowa na czele. Rozprawa trwać będzie dwa tygodnie. Z przebiegu jej podawać będziemy szczegółowe sprawozdania.

Rozprawa rozpoczęła się o godz. 10. Dużo przedtem zajął miejsce na ławie oskarżonych Paweł Grzeszolski, lat 43, szczupły, łysawy blondyn, ubrany w czarny wizytowy garnitur. Obok — policjant na krześle. Grzeszolski jest spokojny, ma założone ręce na kolana. Nie znać po nim, aby odpowiadał z więzienia.

Wczorajszy dzień rozprawy poświęcony był wyłącznie na odczytanie aktu oskarżenia i wysłuchanie wyjaśnień oskarżonego.

Dziś zeznawać będą najgłośniejsi świadkowie: ciotka tragicznie zmarłych bliźnięt, Kuczalska i służąca z domu Grzeszolskich, Cabajówna.

Ostatnie dni śniegu

Fale chłodnego powietrza spływają obecnie na Polskę z nad Skandynawji. Wskutek tego, że zawierają one dużo pary wodnej, w całej Polsce notowane są opady śnieżne i temperatura obniżyła się do zera. Prawdopodobnie opady potrwają kilka dni. Nie należy jednak spodziewać się silniejszych mrozów, ponieważ z zachodu zaczyna powoli spływać powietrze ciepłe, które również wywołuje opady. Na ogół temperatura wahać się będzie od 2 st. ciepła do 3 st. mrozu.

Sport

Czechosłowacja mistrzem świata w ping-pongu pań

Praga, 16 marca.

Późnym wieczorem w niedzielę odbyło się w Pradze finałowe spotkanie o puchar Cordillon w konkurencji drużynowej pań o mistrzostwo świata, pomiędzy drużynami Niemiec i Czechosłowacji. Wygrała Czechosłowacja w stosunku 3:2.

Czechosłowacja jest jedynym państwem w turnieju powyższym, które nie poniosło ani jednej porażki.

W niedzielę wieczorem rozpoczęło się w Pradze spotkanie finałowe w drużynowej konkurencji o mistrzostwo świata w ping-pongu (puchar Swaythlinga) pomiędzy drużynami Rumunii i Austrii.

O godz. 3 w nocy spotkanie przerwano przy stanie gry 2:2, i dokończone zostanie w środę.

Marz ku czci ś. p. Marszałka

W nadchodzącą niedzielę, 22-go b. m., odbędzie się bez względu na warunki atmosferyczne zapowiadany doroczny marz, organizowany przez Związek Strzelecki Łódź-Powiat na trasie Łódź — Zgierz — Aleksandrów — Łódź. Marz ten odbędzie się w tym roku poraz pierwszy z rzędu ku czci Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Start nastąpi na Bałuckim Rynku, zaś meta zjeżdżaw się będzie przez koszarami 28 p. S. K. przy ulicy 11-go Listopada. Fragmenty marzu, który cieszy się ogromnym zainteresowaniem, będą transmitowane przez rozgłośnie Łódzkiej Polskiego Radja.

Echa meczu Skoda—IKP

Do naszego wczorajszego sprawozdania z zawodów bokserkich Skoda — IKP, wkładamy błąd. W zdaniu: „Popielaty, Woźniakiewicz i Pietrzak, mimo odniesionych zwycięstw nie zaimponowali formą” — winno być zamiast Woźniakiewicz — Spodenkiewicz.

Mistrzostwa alletyczne Łodzi

W ciągu najbliższej soboty i niedzieli odbędą się w lokalu Sily przy ulicy Głównej Nr. 17 mistrzostwa indywidualne okręgu łódzkiego w zapasach i podnoszeniu ciężarów.

Do mistrzostw zgłosiło się ogółem 58 zawodników: Wimy, Sokoła, Kruszeendera, K. P. Zjednoczone, Sily.

W sobotę mistrzostwa rozpoczną się o godzinie 16-ej i odbędą się walki i zawody w dźwignieniu ciężarów w wagach koguciej, piórkowej, lekkiej i średniej.

W niedzielę od godz. 14-ej zostaną rozegrane konkurencje w pozostałych wagach oraz finały.

29 b. m. mecz piłkarski Naprzód—ŁKS

Drużyna Naprzodu z Lipin przyjeżdża ostаточно do Łodzi w dniu 29 b. m., w celu rozegrania meczu towarzyskiego z ligowym ŁKS-em. Służacy przyjeżdżają ze znanymi piłkarzami Michalskim, Piecem I i Piecem II.

Finałowy mecz o puchar im. ś. p. Landecka

W nadchodzącą niedzielę, 22-go b. m. odbędzie się o godzinie 12-ej w Pabjanicach finałowy mecz bokserki o puchar im. ś. p. Ottona Landecka między drużynami L.K.P. i Kruszeendera.

Walne zebranie Bar Kochby

W sobotę, dnia 28-go marca b. r. o godzinie 19.30 w I-szym i o godz. 20-ej w II-gim terminie odbędzie się w lokalu Stowarzyszenia przy ulicy Piotrkowskiej Nr. 111 doroczne walne zebranie Ł.Z.T.G.S. „Bar-Kochba” z następującym porządkiem dziennym: 1) zagajenie, 2) wybór prezydium; 3) odczytanie protokołu z poprzedniego walnego zebrania; 4) Sprawozdania: a) kasowe, b) sportowe, c) sprawozdanie Komisji rewizyjnej; 5) zatwierdzenie budżetu; 6) wybór władz; 7) wolne wnioski.

Radjoprogram

WTOREK, dnia 17-go marca 1936 r.

6.30—6.33: Pieśń „Kiedy ranne wstają z rze”. 6.33—6.34: Pobudka do gimnastyki. 6.34—6.50: Gimnastyka. 6.50—7.20: Muzyka (płyty). 7.50—7.55: Odczytanie programu na dzień bieżący. 7.55—8.00: Pare informacji. 8.00—8.10: Audycja dla szkół. 8.10—11.57: Przerwa 11.57—12.03: Sygnał czasu z Warszawy. Hejnał z Krakowa. 12.03—12.15: Dziennik południowy — 12.15—12.30: Audycja dla szkół (dla dzieci młodszych); p. t. „Na jarmarku” — Janiny Broniewskiej. 12.30—13.25: Koncert z udziałem solistów (płyty). 13.25—13.30: Chwilka gospodarstwa domowego. 13.30—13.35: „Z rynku pracy”. 13.35—14.30: „Noc na Węgrzech” (płyty). 14.30—15.12: Przerwa.

15.12—15.15: Przegląd giełdowy łódzki. 15.15—15.20: Wiadomości o eksporcie polskim. 15.20—15.30: Przegląd giełdowy warszawski. 15.30—16.00: Muzyka operetkowa w wykonaniu Małej Orkiestry P. R. pod dyr. Zdzisława Górczyńskiego. 16.00—16.15: Skrzynka P.K.O. 16.15—16.45: Muzyka lekka w wykonaniu Orkiestry Salonowej „Victoria” i piosenki wyk. Janette Mac Donald (płyty). 16.45—17.00: „Cała Polska śpiewa” — audycje poprowadzi prof. Br. Rutkowski. 17.00—17.15: „Skarby Polski” — „Piękno polskiego krajobrazu” — odczyt wygłosi prof. Jerzy Smoleński (z Krakowa). 17.15—17.50: „Krajobrazy w muzyce” — koncert w wykonaniu Orkiestry Kameralnej Adama Hermana (z Krakowa). 17.50—18.00: „Encyklopedia mówiona” — inż. Stanisław Broniewski. 18.00—18.30: Koncert muzyki jugosłowiańskiej Wykonawcy: Marja Sokół (śpiew), Anton Rudnicki (fortepian) (ze Lwowa).

18.30—18.40: Rozmowa z radiosłuchaczami p. t. „W marcu jak garncu” — przeprowadzi dyr. Bohdan Pawłowicz. 18.40—18.45: O wszystkim potroszku. 18.45—18.50: Odczytanie programu na dzień następn. 18.50—19.00: Muzyka operetkowa (płyty). 19.00—19.50: Zbiorowa audycja żołnierska — „Wodzowi żołnierskie życzenia” (ze wszystkich rozgłośni P. R.). 19.50—20.00: Pogadanka aktualna. 20.00—20.10: „Humor Leona Slezaka” — monolog w opracowaniu i wykonaniu Teofila Trzcińskiego. 20.10—22.15: „Czar munduru” — operetka Michała Świerzyńskiego w wyk. Ork. P. R. pod dyr. Z. Górczyńskiego oraz solistów. W przerwie I-ej: Dziennik wieczorny; w przerwie II-ej: Obrazki z Polski współczesnej. 22.15—22.25: Wiadomości sportowe ogólne. 22.25—22.30: Wiadomości sportowe łódzkie. 22.30—22.45: Koncert reklamowy. 22.45—23.00: Łódzkie Minuty Literackie — „Rozstanie” — Antoniego Kasprzowicza, w wykonaniu Zofii Tymowskiej i Janusza Snaja, z muzyką Józefa Pawłowskiego. 23.00—23.05: Wiadomości meteorologiczne. 23.05—23.30: Muzyka taneczna (płyty).

NA/CIĘKAWSZE AUDYCJE ZAGR.

17.30. BUDAPESZT: Muzyka salonowa. 19.45. BRNO: „Słowacja śpiewa”. 20.10. MONACHJUM. Fragmenty z oper Verdiego. 21.30. PARIS P.T.T.: „Egzotyzm w muzyce francuskiej”. 23.00. BUDAPESZT: Muzyka jazzowa. 23.45. RADIO PARIS: Muzyka taneczna.

Mord rytualny nad... pomarańczą

(DOKOŃCZENIE).

Przewodniczący: — Czy konserwowanie cytryn środkami chemicznymi jest biegłemu znane?

Biegły: — Nie, nie znam takiego sposobu. Gdyby go ktoś wynalazł zarobiłby dużo pieniędzy.

Przewodniczący: — Biegły słyszał, że mówił świadek Martinkowa. Że w końcu listopada, albo w grudniu ofiarował jej przekupień na rynku duże i blade cytryny. Jak ten fakt świadek rozumie?

Biegły: — W tym okresie już są na rynku świeże cytryny, właśnie większe i bledsze. Zresztą cytryny schodzą zawsze więcej od skórki, niż od środka. W przeciwieństwie do pomarańczy. O odparzaniu cytryn nigdy nie słyszałem.

Przewodniczący: — A jaki jest wpływ na żołądek pomarańczy suchych? Czy można po nich dostać bólów lub torsyj?

Biegły: — Nigdy o tem nie słyszałem. Taki owoc nie jest tylko smaczny, ale ponadto.

Ekspertyzy ze szprycy

Apl. adw. Grochowski: — Zna pan szprycę do iniekcji podskórnych?

Adw. Birencwaig wyjmując z teczek szprycę do zastrzyków i składa ją na stole sędziowskim.

Przewodniczący, otoczony przez przedstawicieli stron sam dokonywał prób „wysysania” za pomocą strzykawki soku z pomarańczy. Doświadczenie to zabiera sporo czasu sądowi. Wreszcie przewodniczący stwierdza i zgłasza do protokołu:

„Po sześciu nakłuciach pomarańczy

uznanej za normalną przez biegłego, przewodniczący odciągnął 0,3 centymetra sześciennego soku”.

Obrońca Grochowski jeszcze porusza sprawę aż „morfologicznej budowy pomarańczy” i stawia pytanie, czy sok pomarańczy jest w handlu. Okazuje się, że nie. Oranżady są wyrabiane ze skórek pomarańczowych. Oczywiście, że gdyby ktoś chciał, mógłby prawdziwy świeży sok z pomarańczy używać do marmoladek, jamów i t. d. Oplacać się jednak taki proceder nie może.

Drugi biegły jest chemikiem włókien niczym. Nie zna się na tych sprawach i nie może zgłosić opinii.

Oskarżeni zrzekają się tego eksperta.

Mowy oskarżycieli

Po przerwie zabierają głos strony.

ADW. WACHTEL wywodzi, że oskarżyciele — stowarzyszenie i dwaj kupcy — mieli legitymację czynną do wniesienia skargi. Oskarżyciel powołuje się na orzeczenia Sądu Najwyższego w tej sprawie, cytując odnośne procesy i wreszcie powołuje się na opinię adw. Kowalskiego w sprawie: chodził przecież o obronę o dowiedzenie, że wszyscy żydzi oszukują. Mogą zatem dwaj żydzi, w dodatku kupcy tej branży i ich organizacja wystąpić jako spotwarzeni. Dowodu prawdy obrona nie przeprowadziła: nikt nie widział, jak ktoś wysysał sok z pomarańczy, lub go wypompowywał.

ADW. BIRENCWAIG analizuje zeznania świadków i stwierdza, że były to same humoreski. Adw. Kowalski stał się od biegłego dowiedzieć, kto miał koncesję na wóz pomarańcz i upierał

się, że to b. p. poseł Wiślicki był monopolistą. Jeżeli tak dalej iść, to okaże się, że już w Jaffie na drzewach jest sok wysysany. W tego rodzaju procesach, poruszających sprawy polityczne, narodowościowe i religijne zawsze się znajdują świadkowie, którzy podświadomie sądzą, że coś widzieli, ale tutaj nawet takich świadków nie było. Oskarżyciel cytując proces Bejlisa, który pod tym względem był klasyczny. Oskarżyciel wnoszący o wyrok pedagogiczny.

Znawcy Talmudu

ADW. SZWAJDLER zabiera głos jako pierwszy obrońca. Zbija legitymację czynną oskarżycieli i potem twierdzi, że trzeba rozumieć Talmud i jego nauki, by wiedzieć, do czego żydzi są zdolni. Adw. Szajdler cytując Pranajtysa z procesu Bejlisa, ks. Trzeciaka, Andrzeja Niemcewskiego, ks. Morawskiego, którzy wywodzą, że etyka żydowska jest niższa od etyki chrześcijańskiej. Biegły mówi, że te operacje nad pomarańczami są niemożliwe, ale biegły nie czytał dzieł cytowanych autorów, gdyby je czytał, wiedziałby, że wszystko jest możliwe, jeśli... żydzi tego zechcą!...

ADW. KOWALSKI stwierdza znowu, że biegły jest chrześcijaninem, więc nie może wiedzieć, jakich środków imają się żydzi w handlu. Oni go już nauczyli, jak to się robi z tem wysysaniem. Talmud na to zezwala. Polska przeżywa obecnie rewolucję swego stosunku do żydów i rodzi się Nowa Europa — twierdzi z demagogiczną emfazą obrońca.

Na zakończenie obrońca ubawił sąd

lekturą z jakiejś powieści, w której mowa jest o jakimś Hebrajczyku, który kupując stare rzeczy nabral pewną dymę chrześcijańską w ten sposób, że za pięć marek kupił jeszcze dobry garnitur, a złych rzeczy wcale nie kupił. (W motywach wyroku sąd uznał te powiesciowe argumenty bez podania autora za niepoważne).

APL. GROCHOWSKI wyraża żal, że w Polsce nie można pisać przeciwko żydom tak jak „Stürmer” w Niemczech i znowu atakuje biegłego, jako „nie znającego się na rzeczy”.

Po tych demagogicznych wystąpieniach, które przewodniczący kilkakrotnie przerywał — sąd udał się na naradę.

Trella został uznany winnym oszczerstwa w druku i skazany został na miesiąc aresztu i 200 zł. grzywny z zamianą na dalsze 20 dni aresztu.

W obeszernych motywach sąd uznał legitymację czynną oskarżycieli. Tylko handlarze owocami mogli się czuć dotknięci artykułem inkryminowanym, nie zaś wszyscy żydzi. Nie wolno generalizować tych spraw, a te tendencje mają obie strony. Taka generalizacja w państwach, rządzących się prawem, jest niedopuszczalna. Gdyby stanąć na stanowisku obrony — trzeba by uniewinniać wszystkich chrześcijan oskarżonych o oszustwo, a wszystkich żydów — skazywać.

Dowodu prawdy obrona nie przeprowadziła. Trzeba zużyć 200 pomarańczy by uzyskać jedną szklankę soku.

Sąd przy ferowaniu wyroku wziął pod uwagę, że oskarżony, w swoim pojęciu, działał „spełniając jakąś misję”.

Obrona zapowiedziała apelację. (g)

Drobne wiadomości

ULGI KOLEJOWE DLA MATURZYSTÓW zostaną wprowadzone poraz pierwszy w bieżącym roku. Absolwenci wszystkich szkół średnich otrzymają specjalne legitymacje, uprawniające do 50-procentowej obniżki cen biletów kolejowych. Legitymacje te poświadczane będą przez ministerstwo komunikacji, a ważność trwać będą z początkiem przyszłego roku szkolnego.

TYFUS BRZUSZNY W ŁODZI grasuje w dalszym ciągu. W ubiegłym tygodniu zanotowano 8 nowych przypadków zachorowania. Z innych chorób zakaźnych zanotowano 16 przypadków błonicy, 21 przypadków błonicy, 29 przypadków odry, 3 przypadki różni, 7 przypadków krztuśca, 1 przypadek gorączki połogowej i 1 przypadek paraliżu dziecięcego Heine-Medina. Ogółem zanotowano 86 przypadków zachorowań na choroby zakaźne.

KARY ZA UCHYBIENIA SANITARNE wyznaczane są przez starostwo grodzkie na wniosek wydziału zdrowotności publicznej zarządu miejskiego. Za nieprzestrzeganie przepisów sanitarnych ukarano w listopadzie roku ubiegłego 97 właścicieli posesji, 6 właścicieli sklepów spożywczych, 6 — piekarni, 3 — budki z mlekiem, 5 — masarni, 1 — cukiernię oraz jednego właściciela restauracji.

BEZPANSKIE PSY BLAKAJĄ SIĘ po ulicach Łodzi. W ubiegłym tygodniu pokąsane zostały przez psy cztery osoby. Osoby te poddały się szczepieniu Pasteurowskim, gdyż nie zostały podejrzenie, że psy te były zarażone wścieklizną. Czyszciele otrzymali wyraźne polecenie tępienia bezpanskich psów, walczących się po ulicach.

DODATKOWA KOMISJA POBOROWA dla P. K. U. Łódź - Miasto II urzędować będzie w dniu 28 bm. w lokalu wydziału wojskowego zarządu miejskiego przy ulicy Piotrkowskiej 165. Stawić się winni mężczyźni rocznika 1914 i starsi, niemający jeszcze uregulowanego stosunku do służby wojskowej, zamieszkali na terenie 1, 4, 6, 7, 10, 12, 13 i 14 komisariatów policyjnych.

W służbie u Marszałka

Odczyt mjr. Mieczysława Lepeckiego w Łodzi

Na zaproszenie Związku Legionistów Polskich w Łodzi, major Mieczysław Lepecki w dniu 24 marca o godz. punktualnie 19-tej w sali Filharmonii, wygłosi odczyt p. t. „W Służbie u Marszałka”. Odczyt ten ilustrowany przezroczami, niewątpliwie będzie dużą atrakcją w naszym mieście.

P. major M. Lepecki, jako podróżnik, obdarzony talentem pisarskim, autor książek: „Od Sybiru do Białegostoku”, „Sybir bez przekleństw” i innych, — tyle widział i przeszedł, że śmiało porównać go można z najgłośniejszymi podróżnikami obecnego pokolenia.

W przeciągu ostatnich lat p. mjr. M. Lepecki pełni odpowiedzialną funkcję adjutanta Marszałka, — przy Jego boku wyjeżdża na Madagę, do Rumunii i Egiptu.

Sam odbył oryginalną podróż na Sybir, zwiedzając wybrzeża jeziora Bajkału i rzeki Leny, zapuścił się w głąb republiki Burjato-Mongolskiej, zwiedził Irkuck — miejsce zesłania Marszałka, dokąd, jak sam pisze w przedmowie do książki „Sybir bez przekleństw” — „wie dziony żołnierskim kultem, tem mocniejszym, że zrodzonym już niemal w latach chłopięcych, oglądałem ze wzruszeniem miejsca cierpień swego Wodza”.

Wieloletnia służba przy boku Marszałka do chwili Jego zgonu, dała pewnością możność talentowi p. mjr. Lepeckiego do ujęcia tego odczytu w sposób, który słuchaczom da możność głębszego poznania Marszałka, Twórcy niepodległości naszej.

Zarzuty pod adresem ks. Trzeciaka

zawarte pono w broszurze, która... ma się ukazać

„Wieczór Warszawski” podaje, że w broszurze niejakiego Zajdemana, która dopiero ma się ukazać (!) pono przytoczona jest opinia prof. Makowskiego o ekspertyzie ks. Trzeciaka, którą profesor kwalifikuje, jako obrażę religii.

Pozatem w broszurze podnoszony jest jakoby sensacyjny szczegół, że do wojny ks. Trzeciak był urzędnikiem carskim w Petersburgu, oraz że ks. Trzeciak był uczniem słynnego Pranajtysa, który ma smutną sławę eksperta w procesie Bejlisa w Kijowie. Ks. Trzeciak miał również napisać broszurę, w której dowodzi, że Talmud (?) uznaje mord

rytualny.

Dalej w broszurze wskazane jest, że na biegłego w sprawie religijnej wyznacza kurja biskupia. Ks. Trzeciak nie figuruje na liście biegłych Kurji biskupiej. Z tego wynika, że pos. Duch bezprawnie zaprosił ks. Trzeciaka na biegłego. Ks. Trzeciak pono otrzymał nagane z Kurji biskupiej.

Te wszystkie informacje podaje „Wieczór Warszawski”, powołując się na broszurę, która dopiero ma się ukazać. Wobec takiego źródła informacji, podajemy tę wiadomość na całkowitą odpowiedzialność „Wieczoru”.

Samobójstwo w hotelu

„Express Wieczorny” donosił już o zamachu samobójczym, ujawnionym wczoraj, w godzinach rannych w hotelu „Metropol” przy ul. Zawadzkiej. Desperatem jest 45-letni biuralista Josef Dawidson, zam. w Łodzi przy ul. Składowej 19.

Desperat zajął pokój w godzinach wieczornych w niedzielę, zapłacił za dobę zgóry i rano nie dawał zupełnie znaku życia. Służba zastała go bez przytomności. Na nocnym stołku leżała tubka po pastylkach luminalu oraz list do władz, stwierdzający zamiary samobójcze desperata. Lekarz przewiózł Dawidsona do szpitala.

Przyczyny rozpaczliwego kroku nie zostały narazie wyjaśnione. Dochodzenie jest w toku.

Denat jest nieprzytomny i stan jego jest ciężki. (y)

O rejestracji samochodów

Stosownie do rozporządzenia z dnia 15-go stycznia 1933 roku o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 55), starostwo grodzkie łódzkie wywiera wszystkich właścicieli pojazdów mechanicznych zarejestrowanych do składania dowodów rejestracyjnych (żółtych) w starostwie, ul. Kilińskiego 152 (pokój 26) do wymiany dowodów na rok budżetowy 1936/37.

Wymiana dowodów odbywać się będzie od dnia 25-go marca 1936 roku w godzinach przyjęć, t. j. od 10-ej do 1-ej do dnia 15 kwietnia 1936 roku.

Dowód rejestracyjny musi być przedstawiony z dodatkowymi kartami oraz z dowodem tożsamości tegoż pojazdu. Opłaty na poświadczenie fundusz drogowy tak bieżące jak i zaległe muszą być uwidocznione w kartach kontroli opłat.

W wypadku upływu terminu rejestracji pojazdu, do dowodu rejestracyjnego należy składać podanie o przedłużeniu ważności z nadmienieniem, czy pojazd do czasu ostatniego przeglądu technicznego uległ jakimkolwiek zmianom w konstrukcji. Opłata stempelowa na podanie wynosi zł. 10.

Winni przekroczenia powyższego zostaną pociągnięci do odpowiedzialności karno-administracyjnej.

SALA FILHARMONJI

Narutowicza 20. Tel. 213-84.

Czwartek, dnia 19 marca r.b. o g. 8.30 wiecz.

Koncert Mistrzowski

Alfred CORTOT

genjalny pianista światowej sławy.

W programie. Beethoven, Schumann, Chopin i in. Bilety do nabycia w kasie Filharmonji.

Inwestycje Chałupnictwo niszczy łódzki przemysł tkacki

Silny wzrost liczby warsztatów chałupniczych na prowincji. — Brak równowagi w walce konkurencyjnej

Na dzisiejszej silnej fali polemiki polityczno-gospodarczej płynie także zagadnienie inwestycji. Jest to też chyba jeden z najstarszych sporów wśród ekonomistów. Czy, jak w czem i kto ma inwestować.

Na inwestycje można patrzeć pod różnorodnym kątem widzenia.

Te czy inne inwestycje używamy terminologii potocznej) można uważać jako niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa wewnętrznego czy zewnętrznego państwa, dla zapewnienia wystarczającego poziomu oświaty, albo zdrowotności publicznej. Same przez się nie wiążą się z obrotem gospodarczym, są już konsumpcją, chociaż ich bezpośrednim efektem jest dotowanie pewnych gałęzi produkcyjnych, co — niespornie chyba — udziela się na krótkiej fali obrotowi gospodarczemu.

Te czy inne inwestycje można traktować, jako środek doraźnego zatrudnienia większej ilości rąk ludzkich, w okresie gdy są bezczynne. Bez pretensji do głębszych racji ekonomicznych — ten pogląd ma za sobą częstokroć silne atuty społeczne i polityczne: pod ich kątem widzenia niezawsze może być wskazane wyczekiwanie aż samoczynnie rozwijające się procesy gospodarcze zaabsorbują siłę ludzką.

Ostrożniejszym trzeba być, gdy się szuka dla inwestycji usprawiedliwienia w czystej ekonomice.

Modne są teorie, wedle których obrót gospodarczy można „rozhuścić” rozmachem inwestycyjnym. Roosevelt wcale nie jest wynalazcą roosevelizmu. Różni — różnym inwestycjom przypisywali albo przypisują z dużą dozą bezkrytycznej jednostronności szczególnie dobroczynne właściwości. Na wiele dzieł lat przed trzecią dekadą naszego wieku — przypisywano takie właściwości — np. budownictwu. „Quand le bâtiment va — tout va”; obliczano ile rąk ludzi w różnych gałęziach pociąga za sobą w pracy para rąk murarza.

Jeżeli mowa o momentach gospodarczych — nie da się wyeliminować czynnik wydajności. Sam fakt fizycznego istnienia okazałej inwestycji ma znaczenie małe. Pożądaną ekonomicznie jest taka inwestycja, której owoce zapewniają bilansowe umorzenie kapitału z nadwyżką zysku. Pytanie w tej kwestii zawiera właściwie już odpowiedź. A dalej: Może słusznie wielu ekonomistów do samej definicji gospodarczej inwestycji włącza moment rentowności (wedle tych: wodociągi publiczne, sprawy pracujące, mogą być inwestycją; ale szkoła — choć jest wkładem społecznym oddającym, przez szerzenie oświaty, duże usługi — nie jest gospodarczo inwestycją). Wszystko to przy uprzednim ustaleniu kąta widzenia nie wymaga właściwie wysiłku dowodzenia: jest truizmem.

Sprawa rentowności inwestycji — wiąże się z pytaniem, kto je powinien robić? Rentowność inwestycji zawisa jest od nakładu, jakiego dokonano dla jej uzyskania. Poza to — rentowność inwestycji może być dziełem przypadku, ale zazwyczaj płynie z uprzedniej, wystarczająco przewidującej, dyspozycji gospodarczej. Tu znów rozstrzygają pewne aprioryczne założenia: odpowiedź na pytanie „kto” zawisa jest już od zasadniczego światopoglądu: jeden zdolność oszczędności czynienia nakładów i, w stopniu bodaj jeszcze większym, przewidywania a temsamem mądrej dyspozycji gospodarczej — przyznaje tylko jednostce; inny — tylko zbiorowości.

Ten pierwszy radzi zmniejszać podatki i nie pożycząć od obywateli, a czekać aż inwestycje poczną same zradzać się z nagromadzonych zasobów. Ten drugi radzi inwestować ze środków pochodzących z podatków albo pożyczek, albo jednych i drugich. Chodzi więc o zasadniczą postawę ideologiczną której rozważanie znacznie przekroczyło już ramy tego artykułu.

Państwo, które ma praktycznie roz-

Dla przemysłu łódzkiego, zwłaszcza zaś tkackiego, niemal kwestią życia i śmierci jest obciążenie prowincjonalnych przedsiębiorstw przemysłu włókienniczego takimi samymi zobowiązaniami i świadczeniami, jakie ponosić muszą zakłady łódzkie. Złazszcza zaktualizowana ostatnio sprawa honorowania przez prowincję umów zbiorowych jest zasadniczym warunkiem równowagi szans konkurencyjnych, tak mocno ostatnio narzuconej, iż stało się to przyczyną stopniowego eliminowania tkactwa łódzkiego na rzecz prowincji.

Jednakże sama kwestia stosowania umów, aczkolwiek zasadnicza dla tej sprawy, nie rozwiązuje jeszcze problemu przewagi konkurencyjnej produkcji prowincjonalnej, problem ten bowiem coraz bardziej się komplikuje.

Bardzo poważną podstawową rzeczą można komplikację w tem zagadnieniu wprowadza postępujący proces rozdrabniania przedsiębiorstw prowincjonalnych i złączona z tem zmiana form produkcji z fabrycznej na chałupniczą.

Proces rozdrabniania się przedsiębiorstw i przemiana ich na warsztaty

chałupnicze ma dwojaki charakter: naturalny i sztuczny. Naturalny polega na tem, iż samorzutnie powstaje coraz więcej warsztatów chałupniczych, które zapożyczają się z przedsiębiorstw. Posiadają one niejednokrotnie po kilka krosien a pod względem technicznym sioją zupełnie na poziomie, stale się ulepszając i modernizując. Tak np. gdy jeszcze przed dwoma — trzema laty chałupnictwo w miasteczkach podłódzkich pracowało na warunkach ręcznych, obecnie niemal wszędzie tam, gdzie to było możliwe, wprowadzono produkcję mechaniczną. Tak było np. z tkactwem jedwabniczym w Pabjanicach, tę samą ewolucję przechodzi obecnie, po wprowadzeniu elektryczności — Ksawerów. Zmianie przez chałupników warsztatów ręcznych wdraża do okolicznych wiosek, gdzie powstają nowe ośrodki produkcji chałupniczej, jak obecnie np. w Chochle, Dobroniu itd. W ten sposób rozwija się samorzutny proces rozdrabniania się produkcji.

Sztuczna jego forma polega na tem, iż właściciel fabryki wydzierżawia swe

warsztaty pracującym u niego tkaczom, którzy stają się w ten sposób chałupnikami. Taki wypadek zaszedł ostatnio w jednej z większych fabryk pabjanickich. Robotnicy-chałupnicy nadal pracują wspólnie na tej samej sali, nadal obsługują tę samą klientelę, ale nie podlegają już w zasadzie obowiązkom ubezpieczeń społecznych, umowa zbiorowa traci, oczywiście, swą moc.

W przytoczonym wypadku wprawdzie sprawa ubezpieczeń nie jest jeszcze rozstrzygnięta, gdyż ubezpieczalni nie chce uznać tej formy chałupnictwa, nie zmienia to jednak niebezpieczeństwa jakie dla tkactwa łódzkiego powoduje ten tak szybki rozwój chałupnictwa, wszystko jedno, naturalny, czy sztuczny. Z chałupnikiem nie można konkurować, gdyż nie wyrówna szans konkurencyjnych żadna umowa zbiorowa, która chałupników nie dotyczy. I to jest tu największa komplikacja zagadnienia wyrównania warunków pracy produkcji łódzkiej i prowincjonalnej. A jednak problem ten musi być rozwiązany, w przeciwnym razie mniejszemu przemysłowi tkackiemu w Łodzi grozi zagłada.

Targi Lewantyńskie — bronią wypadową handlu na Bliski i Środkowy Wschód. — Ich rozwój i znaczenie gospodarcze

Palestyna stoi obecnie pod znakiem nadchodzących VII. Targów Lewantyńskich, które odbędą się w Tel-Awiewie w okresie 30. 4. 30. 5. 1936 r. Palestyńskie Targi Lewantyńskie są jedyną tego rodzaju imprezą na całym Bliskim i Środkowym Wschodzie, która rozwijała się w ciągu 12 lat ze skromnej wystawy lokalnej w wielkie targi międzynarodowe organizowane co 2 lata.

Wielki krok naprzód w rozwoju Targów stanowiły zwłaszcza ostatnie Targi 1934 r. Brało w nich udział 32 państw zagranicznych z 2. 217 wystawcami, wobec 23 państw azjatyckich i 821 wystawców, biorących udział w Targach Lewantyńskich 1932 r. Z Polski brało udział w Targach 1934 r. 227 wystawców (w 1932 r. — 47, w 1929 r. — 3). Pod tym względem Polska zajęła czwarte miejsce poza Palestyną (644 wystawców), Anglią (505) i Francją (346). Wartość zawartych bezpośrednio transakcji handlowych na Targach 1934 r. przekroczyła 500.000 ŁP. (w 1932 r. — 175.000 ŁP.). Oprócz transakcji bezpośrednich zawartych na miejscu, powzięto szereg inicjatyw, jak to zawieranie nowych umów handlowych, wyznaczenie przedstawicieli i t.p. Ilość zwiedzających wy-

niosła 600.000, w porównaniu z 285.000 w 1932 r. Targi zwiędziło wielu kupców z Egiptu, Syrii, Iraku, Persji, Turcji, Cypru, Adenu i Indji, czyniąc znaczne zamówienia u wystawców.

Sukces Targów Lewantyńskich, które zdobyły sobie w ostatnich latach bardzo poważne stanowisko w międzynarodowych sferach handlowych, nie jest bynajmniej przypadkowym. Odzwierciedla on rozwój gospodarczy kraju, do którego płynie nieprzerwany prąd emigrantów, posiadających kapitał, doświadczenie i rozległe stosunki handlowe. Ogólna suma kapitału przywiezionego do Palestyny począwszy od końca wojny może być oszacowana na 70 mil. funtów palestyńskich. Napływ imigrantów i kapitałów wzrasta z roku na rok, dzięki czemu zwiększa się również stale chłonność rynku palestyńskiego.

Import palestyński, który wynosił w 1932 r. 7,8 mil. ŁP., wzrósł w 1933 r. do 11 mil. ŁP., w 1934 r. do 15 mil. ŁP., zaś w roku 1935 (w przybliżeniu) do 17,5 mil. ŁP.

Poza swoim znaczeniem jako rynku konsumpcyjnego, Palestyna w coraz większej mierze nabiera znaczenia mostu dla handlu z całym Środkowym

Wschodem, t. j. obszarem, którego ludność wynosi 45 mil. i którego import w r. 1934 wynosił 80 mil. funtów. Charakter ośrodka dystrybucji towarów dla Bliskiego Wschodu nadaje Palestynie zarówno jej sytuacja gospodarcza, jak i położenie geograficzne, które czyni z niej punkt węzłowy komunikacji z Bliskim i Środkowym Wschodem. W tych warunkach międzynarodowe Targi Lewantyńskie stają się nie tylko środkiem propagandy towarów zagranicznych na rynku palestyńskim lecz również niejako bramą wypadową do tych wszystkich krajów Wschodu do których drogi komunikacyjne wiodą przez Palestynę. Ze tak jest oceniane ich znaczenie w sferach gospodarczych świata prowadzi szybki rozwój Targów i wzrost zarówno liczby krajów, biorących w nich udział, jak i liczby wystawców.

Tegoroczne Targi będą — jak już obecnie można sądzić — dalszym etapem tego rozwoju i przyniosą dalszy wzrost udziału wystawców. Wystawę polską w ramach Targów organizuje, wzorem lat ubiegłych, Polsko-Palestyńska Izba Handlowa.

Znaczna poprawa cen zboża

W ciągu ostatnich dni zwyżka wyniosła 50—100 punktów

Na krajowym rynku zbożowym po kilkutęgodniowej tendencji zniżkowej, zwłaszcza dla żyta, zaznaczyła się w ostatnich dniach wyraźna zwyżka cen. Fachowcy zwyżkę tę tłumaczą zbliżającym się okresem świąt Wielkiej Nocy i związaniem z tem większym zapotrzebowaniem ziarna na przemiał. Kupcy zbożowi liczą się poważnie ze wzrostem popytu na mękę pszeniczną dla wypieku macy dla ludności żydowskiej.

Zwiększenie zapotrzebowania ziarna na przemiał i te nadzieje kupców zbożowych, przyczyniły się do znacznej poprawy cen pszenicy. Zwyżka cen pszenicy zaznaczyła się zarówno na giełdzie poznańskiej, krakowskiej, łódzkiej, jak i lubelskiej. Na giełdach zbożowych w Warszawie i Gdańsku ceny pszenicy pozostały wprawdzie bez zmiany, nastroj jednak wśród

kupiectwa niewątpliwie przyczyni się do zwyżki cen i na tych giełdach.

Podkreślić należy, że mocniejsza tendencja na pszenicę na rynkach krajowych jest nie tylko wynikiem sezonowego wzrostu zwiększonego spożycia mąki pszennej w okresie świątecznym, ale w mniejszym stopniu odbicie mocniejszej tendencji dla pszenicy na rynkach światowych, a przedewszystkiem w Kanadzie, Argentynie i Rotterdamie.

Ceny żyta na międzynarodowych rynkach posiadają od dłuższego czasu tendencję mocniejszą. Na rynkach polskich w ostatnich tygodniach tendencja dla żyta była słaba, mimo zejścia tegorocznych cen poniżej poziomu cen zeszłorocznych. W ostatnich dniach jednak prawdopodobnie ze względów sezonowych, a mianowicie w związku z okresem nadchodzących świąt Wielkiej Nocy poprawiła się również tendencja dla żyta. Przepływa tu rynek w Równem. Żyto zdrożało w tych dniach na giełdzie poznańskiej, w Bydgoszczy, Katowicach i na rynku gdańskim.

Przebiegiem biorąc, ceny żyta i pszenicy w ostatnich dniach podniosły się o 50 do 100 punktów na korcu.

Dr. A. Z.

Ustawy i rozporządzenia

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 19 z dnia 14 marca b. r. ogłoszono m. in. następujące ROZPORZĄDZENIA

o charakterze gospodarczym:
rozp. ministra przemysłu i handlu z dnia 26-go lutego b. r. w porozumieniu z ministrami: rolnictwa i reform rolnych oraz spraw wewnętrznych — o powołaniu komisji nadzorczych nad obrotem zwierzętami gospodarskimi i drobiem oraz nad hurtowym obrotem mięsa, tudzież nad organizacją targowisk (poz. 160);
rozp. ministra przemysłu i handlu z dnia 26-go lutego b. r. w porozumieniu z ministrami: spraw wewnętrznych i rolnictwa i reform rolnych — o notowaniach cen i rejestracji umów sprzedaży zwierząt gospodarskich i mięsa (poz. 161);
rozp. ministra przemysłu i handlu z dnia 26-go lutego b. r. — o komisjach szacunkowych powoływanych do ustalania przyrostu wartości majątku spółek z o.o. (poz. 162);
rozp. ministra skarbu z dnia 2 marca b. r. wydane w porozumieniu z ministrem rolnictwa i reform rolnych — o zmianie rozporządzenia z dn. 30 maja 1933 r. w sprawie emisji I serii 3 proc. państwowej renty ziemskiej (poz. 163);
rozp. ministra skarbu z dn. 3 marca b. r. o zmianie taryfy na wyroby tytoniowe (poz. 164).

Cło na kapelusze w Anglii

Donoszą z Londynu, że z dniem 6 marca r. b. wprowadzone zostało cło importowe od kapeluszy filcowych w wysokości 15 szylingów od tuzina.

Z rynku pieniężnego

Na rynkach pieniężnych tendencja była wczoraj całkowicie utrzymana. Giełda warszawska nie zantowała w stosunku do soboty żadnych zmian kursowych. Funt 26.23, dolar (kabel) — 5.27 i trzy czwarte.

Bank Polski płacił wczoraj za funty 26.10, za dolary 5.24.

Na rynku łódzkim zniżkowało o 3 punkty marka niemiecka. Notowano ją po 1.41 w sprzedaży i 1.40 w kupnie. Po pozostałe notowania bez zmian. Dolar — sprzedaż 5.27, kupno 5.25, dolar złoty 9.07 — 9.05, rubel złoty 4.85 — 4.80, funt 26.25 — 26.20.

Spółród papierów, nieco słabszą tendencję miała dolarówka i łódzkie listy zastawne. Dolarówkę notowano po 52.00 w żądaniu, 51.00 w płaceniu, 5 proc. L.Z. m. Łodzi z r. 1933—48.00 — 47.50. Poż. stabilizacyjna bez zmiany — 62.50 — 62.25.

Giełda pieniężna.

Na dzisiejszym zebraniu giełdy walutowo-decyzowej w Warszawie tendencja dla dewiz była utrzymana, przy obrotach niewielkich. Notowano: Amsterdam 360.90, Bruksela 89.48, Londyn 26.23, wypłata telegraficzna na Nowy Jork 5.27.75, Oslo 131.75, Paryż 35.01, Praga 21.95, Zurich 173.30. W obrotach prywatnych: marka niemiecka 139.50, szyling austriacki 99.25, korona czeska 19.20, frank francuski 35.01, frank szwajcarski 173.15, gulden gdański 99.55, liry włoskie 33.75, leje rumuńskie 2.97, pengö węgierskie 4.75, dinary jugosłowiańskie 10.75, taty lotewskie 140, funty angielskie 26.27, funty palestyńskie 26.25, dolar gotówkowy 5.27.50, rubel złoty 4.82, dolar złoty 9.04, rubel srebrny 1.34, bilon 0.65, Bank Polski płacił za banknoty dolarowe 5.24.

AKCJE. Na rynku akcyjnym tendencja była niejednolita. Jedynie bardzo mocno kształtował się kurs akcji Banku Polskiego, którymi dokonano większych obrotów. Notowano: Bank Polski 96 (+200), Lipiny 9, Modrzewo 4.50 (—10), Ostrowieckie 22, Starachowice 34. Ponadto za notowano bez kuponu akcje Cukrowni „Ostrołęka”, za który to kupon płać 3 zł.

PAPIERY PROCENTOWE. Dla papierów procentowych tendencja była słabsza, przy większych obrotach 4 i pół proc. ziemskimi i 5 proc. Warszawy nowymi. Notowano: 4 proc. 51.75 — 51.85 (—20), 5 proc. konwers. 60.25, 5 proc. kolejowa 56.25 (—25), 6 proc. dolar. 73.50 (—50), 7 proc. stabil. 62.25 — 62.38 — 62.25 (—13), odcinki po 500 dol. 62.63, po 100 dol. 68.50, 4 i pół proc. z. ziemskie 44 — 44.25, 4 i pół proc. z. Poznańskiego Księstwa Kredytowego w złotych w złocie 42 — 42.25 (—25), 5 proc. Warszawy nowe 53.50 — 54 — 53.75 (+12), 5 proc. Piotrkowa nowe 44.75 (—75). Drobne transakcje dokonane a nie notowane: 8 proc. dillonowska 90.63 — 90.75, za 7 proc. słaska żądano 69.25, za 7 proc. warszawską dolarową — 77.25. W obrotach pozagiełdowych: 3 proc. budowlana 27.25 — 27.35, 4 proc. inwest. 54.60.

Znaczny wzrost

uprawy bawełny w U. S. A.

Według obliczeń „Journal of Commerce”, tereny zajęte w Stanach Zjednoczonych w roku 1935/36 pod uprawę bawełny wynoszą 32,16 milionów akrów, wobec 25,94 milionów akrów, zajętych pod uprawę w okresie 1934/35.

Eksport łódzki w lutym

Wartość wywozu włókienniczego wzrosła zgorą o pół milj. zł.

Według danych delegatury łódzkiej Państwowego Instytutu Eksportowego, wywóz wyrobów włókienniczych z okręgu łódzkiego przedstawiał się w lutym r. b. następująco:

Tkaniny z jedwabiu sztucznego — 495 kg. za zł. 6.354, przędza wełniana zgrzebna barwiona i przędza wełniana czesankowa — 63.282 wartości zł. 654.264, tkaniny wełniane — 8.438 kg. za zł. 104.762, tkaniny półwełniane — 269 kg. za zł. 1.181, dywany półwełniane — 32 kg. za zł. 170, przędza bawełniana niebarwiona i przędza wiganowa barwiona — 33.383 kg. wartości zł. 84.927, tkaniny bawełniane niebarwione 2.741 kg. za zł. 14.224, tkaniny bawełniane barwione — 83.788 kg. za złotych 264.680, tkaniny pluszowe i welwet bawełniane — 2.225 za zł. 27.249, materiały filcowe — 4.899 kg. za zł. 41.475, rękawiczki dziane bawełniane — 341 kg. za zł. 14.603, rękawiczki dziane z jedwabiu

sztucznego — 6 kg. za zł. 300.—, pończochy wełniane — 253 kg. za zł. 1.575, wyroby dziane bawełniane z dodatkami i bez dodatków — 26.029 wartości zł. 93.589, bielizna — 2.102 kg. za zł. 17.424, płaszcze i palta wełniane, półwełniane i bawełniane — 350 kg. wartości zł. 2.409, odzież męska i dziecięca — 106.960 kg. wartości zł. 794.127, kolekcje — 8 kg. za zł. 21.—, obuwie gumowe — 727 kg. wartości zł. 2.996, stożki wełniane — 2.147 kg. za zł. 23.823, kapelusze wełniane — 212 kg. za zł. 8.125, berety wełniane — 5.226 kg. wartości zł. 67.595.

Ogółem więc w ciągu miesiąca lutego r. b. wywieziono z okręgu łódzkiego wyrobów włókienniczych 343.916 kg. wartości zł. 2.225.740, co w porównaniu z eksportem za m. styczeń r. b. wykazuje wzrost ilości wyeksportowanych kg. o 78,750 oraz wzrost wartości wywiezionych towarów o 573,013 zł.

Upadłości i układy

Syndyk ostateczny masy upadłości firmy „Tkalnia mechaniczna wyrobów wełnianych Leopolda Landsberg” złożył sądowi sprawozdanie, z którego wynika, iż po uzyskaniu odnośnego wyliczenia wykazu hipotecznego nieruchomości, położonej w Łodzi, przy ul. Moniuszki 7, będącej w połowie współwłasnością masy upadłości, skierował do komornika wniosek o sprzedaż z publicznej licytacji wspomnianie nieruchomości. Opis oszacowanie przy udziale zaprzysiężonego odbyło się w dniu 20 lutego r. b., zaś termin licytacji wyznaczony został już na dzień 22 kwietnia r. b.

Wobec upoważnienia syndyka przez wierzycieli do sprzedaży z wolnej ręki towarów, maszyn i sprzętów domowych, syndyk ogłosił o tem w pismach miejscowych i zażądał złożenia ofert, które będą rozpoznane przez sędziego komisarza.

Oferty na kupno towarów i sprzętów domowych sędzia już rozpoznał i oferty najbardziej dogodne dla masy zaakceptował.

Zupełna likwidacja masy upadłości będzie mogła nastąpić w końcu kwietnia r. b., t. j. po terminie licytacji nieruchomości.

Sąd na ostatnim posiedzeniu przyjął powyższe sprawozdanie do wiadomości i następnie posiedzenie w tej sprawie wyznaczył na połowę maja 1936 r.

Na temże posiedzeniu sąd przyjął również do wiadomości sprawozdanie masy upadłości firmy „Wiktora Weikerta, fabryka wyrobów dzianych w Łodzi” przy ul. Gdańskiej 91, z którego wynika, iż sędzia komisarz dopuścił upadłego do zawarcia układu oraz, że zebranie wierzycieli w przedmiocie rozpatrzenia propozycji układowych zostało wyznaczone na dzień 21 marca 1936 r.

Jednocześnie sąd postanowił rozpoznać na posiedzeniu sądowym w końcu kwietnia r. b. sprawozdanie syndyka z działalności za cały okres trwania postępowania upadłościowego oraz odpowiednich wniosków sędziego komisarza i ew. protokołu zawarcia układu.

W dniu wczorajszym Karol Neumiller, prowadzący księgi i wypożyczający książki w Łodzi, przy ul. Piotrkowskiej 61, za pośrednictwem swego pełnomocnika złożył do Sądu Handlowego podanie o ogłoszenie mu upadłości.

Firma powyższa, istniejąca od 1915 roku, dotkliwie odczuła zastój, jak w okresie kryzysu zaznaczył się w księgarstwie, ponadto poniosła duże straty na podręcznikach szkolnych wskutek częstych zmian oraz na dziełach prawniczych również wskutek zmian w naszym prawodawstwie.

Ponieważ ostatnio niektórzy wierzyciele firmy przystąpili do bezwzględnych egzekucji, firma nie chcąc, by pozostali wierzyciele zostali

poszkodowani, wystąpiła do Sądu Handlowego z wnioskiem o ogłoszenie upadłości.

Bilans, sporządzony na dzień 1 stycznia 1936 r. zamknięty jest sumą 44.040 zł., przyczem w aktywach — kasa — 1622 zł., książki i nuty — 23.974 zł., dłużnicy — 6.860 zł., ruchomości (urządzenie) — 4000 zł., i niedobór — 7.582 zł.

Po stronie pasywów — wierzyciele z otwartego rachunku — 10.242 zł., akcepty — 26.488 zł., zaległe podatki — 5.864 zł., zaległe świadczenia socjalne — 1.445 zł.

Sąd w dniu wczorajszym ogłosił upadłość Karolowi Neumillerowi, wywołując jednocześnie wierzycieli upadłej firmy, aby zgłosili się do komisarzowi swe wierzycielności do dnia 12-go kwietnia 1936 r.

Spółdzielczy
BANK HANDLOWO-PRZEMYSŁOWY w Łodzi
Piotrkowska 6, tel. 246-95 i 249-39
załatwia wszelkie czynności bankowe
KUPNO I SPRZEDAŻ PAPIERÓW PROCENTOWYCH.

GIEŁDA ŁÓDZKA.

Na wczorajszym zebraniu giełdowym w Łodzi notowano: dolary 5.275 — 5.27, dolarówka 52.50 — 52.00, pożyczka stabilizacyjna 62.25 — 62.00, Bank Polski 94.00 — 93.75, pożyczka konwersyjna 61.00 — 60.50. Sytuacja wyciekająca.

ŁÓDZKA GIEŁDA ZBOŻOWA.

Na wczorajszym zebraniu łódzkiej giełdy zbożowo-towarowej notowano: żyto 14.00 — 14.25, pszenica 21.50 — 21.75, pszenica zbierana 21.25 — 21.50, owies jednolity 16.00 — 16.25, owies zbierany 15.50 — 16.00, jęczmień przemysłowy 14.75 — 15.00, jęczmień browarowy 15.00 — 16.00, mąka żytnia 1) 19.25 — 19.75, mąka żytnia 2) 21.00 — 22.00, mąka pszenna 33.50 — 35.50, otręby żytnie 10.25 — 10.50, otręby pszenne 11.50 — 11.75, otręby pszenne grube 12.00 — 12.25, rzepak 41.00 — 42.00, groch Victoria 27.00 — 30.00, makuch lniany 15.50 — 16.50, makuch rzepakowy 14.00 — 15.00, koniczyzna czerwona 110.00 — 150.00, koniczyzna biała 70.00 — 100.00, wyka 24.00 — 26.00, peluska 23.00 — 25.00, siemie 37.00 — 39.00, seradela 21.00 — 23.00, ziemniaki 4.50 — 5.00, łubin niebieski 9.00 — 10.00, łubin żółty 11.00 — 12.00.

NOTOWANIA BAWELNY.

NOWY JORK. Loco 11.36, marzec 11.31, kwiecień 11.13, maj 10.94, czerwiec 10.78, lipiec 10.64, sierpień 10.54, wrzesień 10.44, październik 10.25, listopad 10.25, grudzień 10.25, styczeń 10.26.

NOWY ORLEAN. Loco 11.40, marzec 11.27, maj 10.87, lipiec 10.57, październik 10.19, grudzień 10.20, styczeń 10.21.

LIVERPOOL. Loco 6.28, marzec 5.98, kwie-

W obliczu sądu

Przed sądem okręgowym odpowiadał wczoraj 38-letni Roman Witkowski, który w dniu 28 grudnia b. ciężko poranił nożem swą przyjaciółkę Mariannę Maciaszek, posadzając ją o zdradę.

Witkowski znany jest jako złodziej. Sąd skazał go na 5 lat więzienia.

Za fałszowanie kwitów, asygnat i t. p. druków, używanych w Banku Przemysłowców przy ul. Ewangelickiej i za próbie podjęcia w ten sposób z kasy banku pieniędzy — zostali skazani Józef Salidki i Roman Szymczak na 8 miesięcy więzienia.

W sądzie grodzkim odpowiadał za podszywanie się pod dr. Teofilę Zborowskiego i propagowanie pewnych rzekomo leków — oszust Aleksander Mazurkiewicz, który pobierał za leki na leczenie i lekarstwa.

Mazurkiewicz skazany został na półtora roku więzienia. Z mocy amnestii sąd mu połowę kary darował.

Kronika radiowa

CO NADAJE ŁÓDŹ WE WTOREK?

We wtorek, dnia 17-go marca o godzinie 13.30 Łódź nadaje muzykę z płyt. Jest to audycja poświęcona muzyce węgierskiej.

O godz. 18.40 nadana zostanie z płyt Uwertura do op. „Marja” Romana Stokowskiego.

O godz. 18.30 rozmowa z radiosłuchaczami p. t. „W marcu jak w garncu” przeprowadzi dyr. Bohdan Pawłowicz.

O godz. 22.45 w ramach łódzkiej minuty literackich nadana zostanie utwory Antoniego Kasprowicza w recytacji Zofii Tymowskiej i Janusza Sznajda.

ŁÓDŹ W HODZIE GENERALOWI RYDZ-ŚMIGŁEMU.

W dniu 18 marca przypada imieniny Wodza Armii Polskiej Inspektora Sił Zbrojnych generała Rydza-Śmigłego. W wigilię imienin generała Polskie Radio nadaje zbiorową audycję żołnierską, w której wezmą udział wszystkie stacje polskie. Udział w fragmencie biorą artyści Teatru Miejskiego. Audycja nadana będzie o godz. 19.00 i trwać będzie do godz. 19.50.

PARCELE BUDOWLANE

przy ul. Krzemienieckiej i Retkińskiej do sprzedania. Zgłoszenia: Piotrkowska 40. Zarząd spadkobierców J. K. Poznańskiego, w dni powszednie od 10—12 i od 4 do 6 popołudniu.

cien 5.93, maj 5.87, czerwiec 5.82, lipiec 5.77, sierpień 5.68, wrzesień 5.61, październik 5.53, listopad 5.49, grudzień 5.48, styczeń 5.48, luty 5.47, marzec 5.45, kwiecień 5.43, maj 5.41, maj 8.66. Slik etalon shrdlu emfmyw abgk
EGIPSKA. Loco 9.27, marzec 8.84, maj 8.66, lipiec 8.49, październik 8.41, listopad 8.16, styczeń 8.03, luty 7.58.
UPPER. Loco 7.33, marzec 7.16, maj 7.15, lipiec 7.10, październik 6.79, listopad 6.57, styczeń 6.62, luty 6.62.
BREMA. Loco 13.45, maj 12.04, lipiec 11.95, październik 11.78, grudzień 11.80.
ALEKSANDRIA. Sakkelaridis. Marzec 15.67, maj 15.24, lipiec 14.91, listopad 14.64, styczeń 14.34.

Doktor HENRYKOWSKI

Specjalista chorób wenerycznych, skórnych i seksualnych
ul. TRAUĞUTTA 9
front 1-sze piętro. Telefon 262-98.
Przyjmuje od 8—11 i od 6—9 wiecz.
niedz. i święta od 9—12.30.

LEKARZ - DENTYSTA B. Nusbaumowa

przyjmuje od 4—8 po poł.
Piotrkowska 51
TELEF. 121-23.

Dr. W. BALICKA

SIENKIEWICZA 52 (róg Nowot)
Nr. tel. 194-03
Choroby skórne i weneryczne
Przyjmuje kobiety i dzieci od 12.45—2.15 i od 6—8-ej.

LEK. - DENTYSTA H. Sznajder

mieszka obecnie
Piotrkowska 70
tel. 153-08
Przyjmuje od 10—1 i 3—7 w.

Fabryka Włókiennicza w Rumunji POSZUKUJE pierwszorzędnego, samodzielnego Manipulanta Zgrzebnego — Kierownika Przedziału.

Pod uwagę brane będą jedynie osoby mogące się wykazać długoletnią praktyką w tej dziedzinie. Pierwszeństwo mają znajacy się jednocześnie na desynaturze modnych towarów damskich w stylu francuskim.
Szczegółowe oferty z fotografią pod „Manipulant-Kierownik” do adm. „Republiki”.

Prywatne Pogotowie Ratunkowe

Plac Wolności 10
Telefon: 2222-6

czynne bez przerwy w dzień i w nocy
Natchemniastowa pomoc lekarska we wszystkich specjalnościach.

DR. MED. Al. Kopciowski

Były długoletni inspektor Z.U.P.U.
doskonale obznajomiony z ubezpieczeniami społecznymi i sprawami administracyjnymi, młody, energiczny, reprezentacyjny i ustosunkowany — poszukuje odpowiedniego zajęcia, stałego lub dorywczego. Wymagania skromne
Łaskawe zgłoszenia na tel. 222-17

Dr. BRAUN

Spec. chor. skórnych, wenerycznych i seksualnych
przyjmuje od 8—1 i od 5—9 wiecz.

CZTERO wzgl. PIĘCIOPOKOJOWE mieszkanie

z wygodami przy ul. Piotrkowskiej od 6-go Sierpnia do Głównej lub na bocznicach

poszukiwane

Oferty pod „Pięciopokojowe” do adm. nin. pisma.

Dr. Med. WŁODZIMIERZ ŻADZIEWICZ

Specjalista chorób uszu, nosa, gardła i krta...
Łódź, ul. Piotrkowska 164
tel. 125-26
przyjmuje od 5 do 8 wiecz.

Dr. ROJTER

chor. skóry, włosów i weneryczne
NARUTOWICZA 24
Tel. 262-61.
przyjmuje od 8—11 i od 2.30 do 9 w.
w niedz. od 9—4-ej.

DOKTOR TREPMAN

specjalista chorób wenerycznych, skórnych, moczopłucnych,
Zawadzka 6 fr. 11 piętro
tel. 234-12
8—12, 2—4, 6—9 wiecz.
W niedziele i święta od 8—1 pp.

„Czystość”

przyjmuje cyklinowanie, drutowanie, froterowanie oraz sprzątanie biur, pcoi
Czyszczenie szyb.
Ceny konkurencyjne.
PIOTRKOWSKA 44, telefon 167-45, wadzka 49, m. 25.

LEKARZ - DENTYSTA F. Kopciowska

Przyjmuje od 9—3-ej
Gdańska 37, tel. 232-55
od 4—7-ej w Lecznicy
Piotrkowska 294 tel. 122-59

DOKTOR H. SZUMACHER

CHOROBY SKÓRNE I WENERYCZNE
Piotrkowska 56
tel. 148-62.
Od 9—1, od 5—9 pp.,
w niedziele i święta od 10—1.

Uwaga!!!

Wszelka porcelana, szkło, kryształy, majoliki, marmury i wyroby galalitu —
WSKAZUJĄCE SIE BEZ ŚLADU. Adres: Łódź, ul. Piotrkowska Nr. 82, front, 1 p. m. 4. Telefon 209-65.

Duży dwuokłenny umeblowany

POWÓŁ
z wszelkimi wygodami, telefon — dla 2-ch Panów, Pań lub małżeństwa. —
Oglądać od 3 do 5-ej.
NARUTOWICZA 32, m. 10.

POKÓJ umeblowany z wszelkimi wygodami w b. czystym domu przy iz. rodzinie dla pana, do wynajęcia. Za-
26

DAMSKI

ZAKŁAD KRAWIECKI

L. BEKER Śródmiejska 25

tel. 155-28

zawiadamia Sz. Panie, że POWRÓCIŁ z Paryża z najnowszymi modelami i JUŻ przyjmuje

CAPITOL

Pełen pikanterji, o nie-
bywalej wystawie film

MĘŻCZYŹNI WOLA MĘŻATKI

Dzisiaj powtórzenie premjery!

W roli gł. Joan Crawford, Robert Montgomery, Franchot Tone
Nadprogram! DODATEK i KRONIKA AKT. PAT.

RIALTO

Dziś

RIALTO

wielka premjera!!!

Baron Cygański

Porywająca, przepiękna operetka filmowa J. Straussa.

W rolach głównych:

Adolf Wohlbrück

płomienny amant oraz tancerz Czardasz.

Hansi Knoteck

rasowa cyganka

Fritz Kampers,
Gina Falckenberg
i Rudolf Platte.

Początek o g. 4 pp.

KINO
EUROPANARUTOWICZA 20.
Pocz. 4, 6, 8, 10.

Dziś premjera!

Najnowsze arcydzieło
genjalnej realizacji

Rene Claire'a

twórcy filmów „POD DACHAMI PARYŻA”,
„MILJON” i „NIECH ŻYJE WOLNOŚĆ”OSTATNI
MILJARDERodznaczone na
MIEDZYNARODOWYM
FESTIWALU FILMOWYM

w Moskwie

ZŁOTYM MEDALEM

i zakupione dla

SOWIECKIEGO

ARCHIWUM FILMOWEGO

SKLEP
z galanterją damskąIstniejący od szeregu lat w ruchliwym
punkcie, spowodu wyjazdu sprzedam.
Oferty pod „Egzystencja” do Admini-
stracji „Republiki”, Piotrkowska 49.

Kupno i sprzedaż

MOTOCYKL HARLEY 1200 cm. sprze-
dam niedrogo. Stan bardzo dobry.
Piotrkowska 104, muzeum, telef. 182-74.PIANINO krzyżowe w dobrym stanie
sprzedam. Oglądać godz. 11—5 Treb-
acka 3 m. 4 (róg Narutowicza).SPRZEDAM tokarkę i fryzarkę stoso-
waną dla wyrobów pończosznicych.
Aleksandrów, Kościelna 40, H. Głowacki.WÓZKI dziecięce po cenach fabrycz-
nych poleca M. Jacobi, Piotrkowska
107, sklep w podwórzu.

Lokale

3 POKOJOWE

mieszkanie w oficynie, wysoki par-
ter od 1 kwietnia do wynajęcia. Cen-
tralne ogrzewanie, wszelkie wygody,
dwa wejścia, Radwańska 25 u właściciela telef. 107-14.FABRYKA SZEDOWA 1200 m² z trans-
misją w śródmieściu do wynajęcia. Tel.
127-74.POKÓJ frontowy dwukrotny, wejście
niekrepujące od zaraz do oddania, Po-
łudniowa 11 m. 5, tel. 237-75.

Urządzenia biurowe

po cenach niższych

Biurka amerykańskie żaluzjowe. — Biurka pla-
skie. — Stoly. — Stoliki do maszyny do pisania.
— Szafy biurowe do segregatorów i skroszy-
tów. — Szafki aktowe. — Kartoteki. — Fotele.A. J. OSTROWSKI
PIOTRKOWSKA 55, 133-30 i 203-54

TELEFONY:

Bez forsy niema radości
Bez „OLLA” niema pewności!OLLA
Gum..?

Matki!

Zapisujcie
swe dzieci do
„KROPLI MLEKA”ANGIELSKI, francuski gruntownie u-
dziela. Konwersacja, handlowa ko-
respondencja. Zgłoszenia telef. 226-23
w godz. od 11—1 codziennie.

Rozmaite

DROBNE ogłoszenia w „Republice”
są najlepszym i najtańszym środkiem
zestknięcia zainteresowanych stron.
Kto chce: 1) znaleźć lokatora lub sub-
lokatora, 2) znaleźć mieszkanie lub
pojedynczy pokój, 3) sprzedać nieru-
chomość lub rzecz, 4) kupić cośkolwiek
okazyjnie, 5) dostać posadę, 6)
wyszukać pracownika — niechaj po-
da drobne ogłoszenie do „Republiki”WSPÓLNIK z kapitałem 10.000 zł. do
zaprowadzonego dobrze prosperujące-
go interesu, poszukiwany. Oferty sub:
„W. P. 49” do admin. „Republiki”.NINIEJSZYM odwołuje się wydane w
dniu 28 stycznia 1935 roku przez No-
tariusza Szymona Tuleckiego w Łodzi
reperitorium Nr. 95 upoważnienie do
zarządzenia nieruchomości przy ulicy
Wodnej 19 na imię Moszka Czołnaka
przez Szlamę Gajzenberga Izaaka i
Szlamę Braci Kagan.ZAGINAŁ względnie skradziony został
w dniu 13-go marca pies rasy szczer-
nik, biały na łbie podpalany, wabi się
„Dudek”. Proszę o zawiadomienie IV
Komisarjat P. P., względnie odnalez-
nie dla wynagrodzeniem na ulicy Pro-
fesorów 17, B. Braun.

SZYJE WYKWINTNIE

BIELIZNĘ MĘSKĄ

po cenach bardzo niskich.
Przyjmuję również wszelkie
reperacjeul. 6-go Sierpnia 76
m. 16, III p.MASZYNISTKA przyjmuje przepisywa-
nie na maszynie do domu. Ceny b. n. s.
kier. Wiadomość tel. 101-11.Do akt Nr. Km. 459, 475 i 466/36.
OBWIESZCZENIE.Komornik Sądu Grodzkiego w Ło-
dź, rew. V-go ul. Cegielniana Nr. 10,
zamieszkały w Łodzi na zasadzie art. 602
K. P. C. ogłasza, że w dniu 23 marca
1936 r. o godz. 11-ej w Łodzi, ul. Ce-
gielniana Nr. 3 — odbędzie się publicz-
na licytacja ruchomości a mianowicie:
szafy biblioteczne, 2 nocnych stolików, toa-
letki, szafy, kredensu, serwantki, stolika,
oszacowanych na łączną sumę zł. 1280,
które można oglądać w dniu licytacji
w miejscu sprzedaży, w czasie wyżej
oznaczonym.

Łódź, dn. 3 marca 1936 r.

Komornik: (—) LEON WASOWSKI.
Sprawa F. „Tekafon” i inn. p-ko M.
Gelade.

Sygnatura: V Km. 331/36.

OBWIESZCZENIE
O LICYTACJI RUCHOMOŚCI.Komornik Sądu Grodzkiego w Ło-
dź, rew. V-go ul. Cegielniana Nr. 10,
zamieszkały w Łodzi na zasadzie art. 602
K. P. C. ogłasza, że dnia 24 marca 1936 r.
o godz. 12-ej w Łodzi przy ul. Naru-
towicza Nr. 96 odbędzie się w 1-y terminie
licytacja ruchomości, należących
do Marka Fajna, składających się z
stolika, 4 krzesetek, 3 foteli, biurka,
szafy-bibliotecznej, dywanu, oszacowa-
nych na łączną sumę zł. 900.—Ruchomości można oglądać w dniu
licytacji w miejscu i czasie wyżej o-
znaczonym.

Łódź, dn. 7 marca 1936 r.

Komornik: (—) LEON WASOWSKI.

Do akt Nr. Km. 1962/35/VI.
OBWIESZCZENIE.Komornik Sądu Grodzkiego w Ło-
dź, rew. V-go ul. Cegielniana Nr. 10,
zamieszkały w Łodzi na zasadzie art. 602
K. P. C. ogłasza, że w dniu 24 marca
1936 r. o godz. 12-ej w Łodzi, ul.
Południowa 52, u Abrama Dreznera od-
będzie się publiczna licytacja ruchomo-
ści a mianowicie: 29 szt. warsztatów
t. zw. krosien tkackich do napędu me-
chanicznego oszacowanych na łączną
sumę zł. 5850.—, które można oglądać
w dniu licytacji w miejscu sprzedaży,
w czasie wyżej oznaczonym.

Łódź, dn. 24 lutego 1936 r.

Komornik:

(—) SOBOLEWSKI.

Do akt Nr. Km. 508/XI/36.
OBWIESZCZENIE.Komornik Sądu Grodzkiego w Ło-
dź, rew. XI-go zamieszkały w Łodzi,
przy ulicy Lipowej Nr. 44 na zasadzie
art. 602 K. P. C. ogłasza, że w dniu
24 marca 1936 r. o godz. 14 w Łodzi,
przy ulicy Zawadzkiej Nr. 16 odbędzie
się publiczna licytacja ruchomości a
mianowicie: kasy ogniotrwałej, biurka
amerykańskiego, szafy, sosnowej, ma-
szyny do pisania, 2 biurka 2-drzwi-
wych, stołu i kontuaru, oszacowanych
na łączną sumę zł. 890.—, które moż-
na oglądać w dniu licytacji w miejscu
sprzedaży, w czasie wyżej oznaczo-
nym.

Łódź, dn. 6 marca 1936 r.

Komornik: (—) S. BEDNAREK.

Redakcja i Administracja, Piotrkowska 49. — Godziny przyjęć Redakcji od godz. 17 do 19. — Telefon: Administracja: 122-14. Redakcja: Sekretariat Redakcji 127-24.
dział miejski: 133-23; dział gospodarczy: 211-66; dział sportowy: 136-44; sekretariat nocny 136-43. Tłocznia — 180-80. Konto P. K. O. Wydawnictwo „Republika”: 69-148.PRENUMERATA
„REPUBLIKI”w Łodzi zł. 4.—, za odosłanie do domu
40 gr. miesięcznie; z przesyłką pocztową
w Polsce zł. 5.—, „Republika” i „Ex-
press” w Łodzi z odosłaniem do domu
zł. 7.— miesięcznie.OGŁOSZENIA: Powierzchnia strony 420 mm X 280 mm. Stronica tekstowa dzieli się na
4 szpalty po 70 mm. Strona ogłoszeń zwykłych dzieli się na 10 szpalt po 28 mm.CENY OGŁOSZEŃ: Zwykłe 12 gr. za wiersz mm. W tekście — 50 gr. za wiersz mm. Na
stronie 1 — zł. 2 za wiersz mm. Nekrologi — 40 gr. za wiersz mm. Zareczynowe i zaślubi-
nowe w tańście zł. 10. Adwokackie ryczałtem zł. 25.—. Drobne za słowo 15 gr. najmniej
zł. 1.50; poszukiwanie pracy za słowo 10 gr., najmniej zł. 1.20. Opisowe w tekście redakcyj-
nym zł. 2 za milimetr. Ogłoszenia zagraniczne 100 proc. drożej. Ogłoszenia fantazyjne i tabe-
laryczne 25 proc. drożej. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. —Słuszne reklamacje będą uwzględniane,
o ile wniesione będą najpóźniej w ciągu
tygodnia od ukazania się pierwszego
ogłoszenia lub niezwłocznie po ukazaniu
się drugiego z rzędu ogłoszenia tej sa-
mej treści co pierwsze. — Omyłki, które
zasadniczo nie zmieniają treści ogłosze-
nia nie upoważniają do żądania zwrotu
szpalt lub powtórzenia ogłoszenia.

Za wydawcę: Wydawn. „Republika”, Sp. z ogr. odp. Wacław Smólski. — Redaktor odp. Wacław Smólski. Druk „Republiki” w Łodzi, Piotrkowska 49 i 64.